

Bhagavath GuNa Ratna Satakam Nammazhwar's Tiruviruttam

Anbil Sri.Srinivasan Sowmianarayanan

Sincere Thanks To:

1. Sri nrusimha sEva rasikan, Oppiliappan Koil Sri.Varadachari SaThakopan svAmi, the Editor-in-Chief of sundarasimham-ahobilavalli eBooks to host this title in his series of web publications.
2. Mannargudi Sri.Srinivasan Narayanan svami for providing the Tamil PAsurams of Thiruviruttam and their English Transliterations as an anubhandam as well as proof-reading the document.
3. Nedumtheru Sri.Mukund Srinivasan, Sri.Satakopa Tatachar, Sri.Diwakar Kannan, Sri.AMR Kannan, Sri.V.C.Govindarajan, Sri.Sreyas Sarangan, Sri.Laskhminarasimhan Sridhar and Sri. Kannan Rajagopalan for contribution of images.
4. Smt.Jayashree Muralidharan for eBook assembly.

CONTENTS

Introduction	1
Bhagavan's qualities as shown in thiruviruttam verses	3
nigamanam	60
Appendices	
Thriuviruttam Verses in Tamil and English	61
Complete list of sundarasimham - ahobilavalli eBooks	111

madurantakam nammazhwar - thanks SrI VC Govindarajan

॥ श्रीः ॥

श्रीमते रामानुजाय नमः

Bhagavath Guna Ratna Satakam Nammazhwar's Tiruviruttam

INTRODUCTION

Tiruvaaimozhi is a treatise on NammAzhvAr's enjoyment of the auspicious qualities of the Lord, SrIman nArAyaNa. SwAmi Desikan has shown the quality of the Lord as revealed in every verse in this work, in his dramidopanishad tAtparya ratnAvaLi and dramidOpanishad sAram. Those who have studied Tiruvaaimozhi along with these two Sanskrit works of SwAmi Desikan would have had a glimpse of the depth of the AzhvAr's enjoyment of the Lord's guNa's.

Swamy NammAzhwAr's four divya Prabhandhams include Thiruviruttham, ThiruvAsiriyam , Periya ThiruvandhAthi and ThiruvAimozhi. Swamy Desikan was a keen student of Dhivya Prabhandhams in general and Swamy NammAzhwAr's ThiruvAimozhi in particular. Swamy Desikan blessed us with a summary of the Bhagavath GuNAnubhavams of Swamy NammAzhwAr in ThiruvAimozhi through his two scholarly Sanskrit Sri Sookthis: DramidOpanishad Saaram and Taathparya RathnAvaLi. Swamy NammAzhwAr's other three Prabhandhams also celebrate Bhagavath GuNAnubhavam although there are no studies on them to the best of our knowledge.

When this author went through the verses of Tiruviruttam with help of commentaries available, he got some ideas about the Lord's guNa experienced

sadagopan.org

by Sri NammAzhwAr in each of them. These findings shaped into this write-up which is before you. While many of the verses directly throw light on the Lord's qualities, some, however, do so indirectly.

The author humbly presents this contribution with a view to sharing his experience with all. It has been arranged in the order of the verses of Tiruviruttam, giving the particular quality of the Lord highlighted in the verse, followed by the relevant passage from the original verse, within quotes.

To help those not familiar with the Tamil language, a gist in English is given below the verse's line (s).

dAsan

Anbil S. Srinivasan

BhagavAn's qualities as shown in Tiruviruththam Verses

Parankusa nayaki thirukkolam - thanks SrI Kannan rajagopalan

The Lord's auspicious qualities or His graceful action as shown in the Verses of Tiruviruttam of Sri NammAzhvAr:

1. *The Lord's compassion for His devotees makes Him to take births in the mundane world to wipe out the birth-cycle of the devotees.*

“பொய்நின்ற ஞானமும் பொல்லா ஒழுக்கும் அழுக்குடம்பும்

இந்நின்ற நீர்மை இனியாம் உறாமை, உயிரளிப்பான்

எந்நின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்தாய் இமையோர் தலைவா!”

“poininRa jn~namum pollA ozhukkum azhukkudambum

inninRa neermai iniyAm uRAmai, uyiraLippAn

enninRa yOniyumAip piRantAi imaiyOr talaivA!”

The AzhvAr addresses the Lord, “Oh the Lord of the devA-s, You took births in all kinds of wombs, in order to prevent us from undergoing hereafter the meanest life in the dirtiest bodies, with wrongful conduct and perverted knowledge”.

2. *The Lord has the Lotus Feet to which any one from this world as well as the higher worlds is bound by devotion.*

“விண்ணாட்டவர் மூதுவராம்

தொழுநீர் இணையடிக்கே அன்புகூட்டிய சூழ்குழல்...”

“viNNAttavar mootuvarAm

tozhuneer iNaiyadikkeE anbuchoottiya soozhkuzhal...”

Besides us, the humans, even the senior most members of the highest worlds, adorn Your Feet lovingly with their heads.

3. *The Lord is pleasant to His devotees, while being destructive to the evil-minded.*

“தண்ணந்துழாய் அழற்போல் அடும் சக்கரத்தண்ணல்”

“taNNantuzhAi azhaRpOl adum cakkattaNNal”

The Lord holding in hand the Discus, which is refreshing like TuLasi, (a herb, ocymum sanctum) for His devotees, while fierceful to evil-doers.

4. *He has the VedA-s as the best authority to know Him*

“தனிரெஞ்சம் முன்னவர் புள்ளே கவரந்தது” (புள்-கருடன்-வேதவடிவன்)

“tani nencam munnavar puLLE kavarnntatu” (puL-garudan-vEdavadivan)

My heart has been taken away by Garuda, His vehicle. (Garuda is the incarnation of Scriptures.)

5. *He is of such kindness as to rush to help without expecting anything in return.*

“பனிப்புயல் வண்ணன்”

“panippuyal vaNNan”

He is of the nature of dark rainy cloud (which pours cool waters but does not take anything from the earth in return.)

6. *He uses the AzhvArs and AchAryas as the Cupid to attract as many devotees as possible. The AzhvArs and AchAryas, being very close to the Lord, by their spiritual knowledge and conduct, attract many disciples who, in turn, become the Lord's devotees.*

“பறவையின் பாகன் மதன செங்கோல் நடாவின கூற்றம் கண்டீர்”

“paRavaiyin pAgan matana sengOl nadAviya kooRRam kaNdeer”

The Lord, who is the driver of the bird, Garuda, uses Cupid's arrows from which none can escape.

7. They (AzhvArs and AchAryas) are alike the Lord Himself.

“திருமால் கோலம் சுமந்து”

“tirumAl kOlAm sumantu”

Having the figure of SrIman nArAyaNa

8. The actions and the speeches of the BhAgavatas are just experimental for the services in Sri VaikuNTham.

“காண்கின்றனகளும் கேட்கின்றனகளும் காணில், இந்நாள்
பாண்குன்றநாடர் பயில்கின்றன, இதெல்லாம் அறிந்தோம்
மாண்குன்றமேந்தி தண்மாலை வேங்கடத்து உம்பர்நம்பும்
சேன்குன்றம் சென்று பொருள்படைப்பான் கற்ற திண்ணனவே”

“kANkinRanakaLum kEtkinRanakaLum kANil, innAL

pANKunRanAdar payilkinRana, idellAm aRindOm

mANKunRmEnti taNmAlai vEngadattu umbarnambum

cENkunRam cenRu poruLpadaippAn kaRRa tiNNanavE”

Whatever we see and listen here now from the devotees are only the rehearsals for their roles in Sri VaikuNTham.

9. Our association with them is similar to the one in Sri VaikuNtam.

“திண் பூஞ்சுடர் நுதி நேமியஞ் செல்வர், விண்ணாடனைய

வண்பூ மணிவல்லி யாரே பிரிபவர்தாம்?"

"tiN pooncudar nuti nEmi amselvar viNNAdanaiya

vaN poo maNivalli yArE piribavartAm?"

nEmiyam-selvar-therazhundhur nammazhwar seated under divyadampathi-
thanks SrI Shreyas

Who can leave this beautiful, flowering creeper-girl, comparable to Sri VaikuNTham of the Lord with the bright, powerful and sharp Discus in His hand and with full of wealth?

10. The Lord has taken the Tirumala as His resort, in the same form.

“மாயோன் வடதிருவேங்கட நாட”

“mAyOn vadatiruvEnkada nAda”

Such a wonderful Lord is residing very much in the North TiruvEngatam.

11. He never bears the separation from them (devotees).

“கண்ணன் விண்ணனையாய் !

பெரியன காதம் பொருட்கோ பிரிவென,

“kaNNan viNNanaiyay!

periyana kAtam porutkO pirivena”

Oh! One who is similar to the Lord's Abode of limitless greatness and bliss! Just on my mentioning of the journey I am about to undertake for earning, You are unable to bear even the idea of separation!

12. He is adorned with a pleasant and beautiful TuLasi garland captivating His devotees.

“இதெல்லாம் இனவே

ஈர்கின்ற சக்கரத் தெம்பெருமான் கண்ணன் தண்ணந்துழாய்

சார்கின்ற நன்னெஞ்சினார்”

“itellAm inavE

IrkinRa cakkarattu emperumAn kaNNan taNNantuzhAy

cArkinRa nal nenjinAr"

The good mind of mine is devoted to the cool and pleasant TuLasi adorning my Lord, Who is holding a discus which is fierce to the evil-minded.

13. *It is unbearable to keep away from Him.*

“பார்முமுதும்

துனிவளர் காதல் துழாயைத் துழாவு தண்வாடை தடிந்து

இனி வளை காப்பவர் ஆர் எனை ஊழிகள் ஈர்வனவே?”

“pArmuzhutum

tunivaLar kAdal tuzhAyait tuzhAvu taNvAdai tadintu

ini vaLai kAppavar Ar enai oozhikaL IrvanavE?”

Who will save me from the misery of separation from Him, whose pleasant TuLasi garland is still persisting in my memory?

14. *BhAghavatas possess the knowledge and compassion to show us His SrI VaikuNTham.*

“நீலச் சுடர்விடும் மேனியம்மான் விசும்பூர்

தேர்வன, தெய்வமன்னீர் கண்ணோ இச்செழுங்கயலே?”

“nIlac chutarvidum mEniyammAn visumboor

†Ervana, deivamannIra kaNNO icchezhunkayalE?”

Your (Bhagavata's) eyes, which are like healthy fish, remind us of the abode of

the Lord, whose body is as bright as a precious bluish stone.

15. Even after the long association, He looks as beautiful as never seen before.

“கடல்கவர்ந்த

புயலோடுலாம் கொண்டல் வண்ணன் புனவேங்கடத் தெம்மொடும்

பயலோவிலீர், கொல்லை காக்கின்ற நாளும் பலபலவே”

“kadal kavarnta

puyalOdulAm koNdal vaNNan punavEnkadattu emmodum

payalOvileer, kollai kAkkinRa nALum palapalavE”

The Lord, of the Venkata hills, has the colour of the fresh rainy-clouds which have just drawn the water from the sea.

16. When He is with us as long as an age, it appears to be the smallest fraction of a second; when in separation from Him, even the smallest bit of a moment looks like eternity.

“பலபலவூழிகளாயிடும் அன்றியோர் நாழிகையைப்

பலபல கூறிட்ட கூறாயிடும்

பலபல நாள் அன்பர்கூடலும் நீங்கிலும் யாம் மெலிதும்”

“palapala oozhikaL aayidum anRiyOr nAzhikaiyaip

palapala kooRitta kooRAyidum

palapala nAL anbar koodilum neengilum yAm melitum”

The Lady (nAyaki), who has been with her lover and later is separated from him due to fate, speaks to her maid-friend of her inability to bear the separation:

“I feel dejected whether my lover is with me or he is away from me; for, when

he is with me, even thousands of ages fly like the smallest fraction of a second; when he is separated from me even for a bit of a second, it looks like more than thousands of ages. In both ways I feel miserable."

17. Even during physical separation, the mind goes after Him.

“இருள் பிரிந்தாரன்பர் தேர்வழிதூரல்”

“iruL pirindAr anbar tErvazhitooral”

The Lady tells her mind, "Go on the route of the chariot of my lover, who has left me in this darkest night".

18. The Lord never abandons those who are in touch with Him.

“கண்ணன் மண்ணும் விண்ணும்

கடல்கொண்டு எழுந்த அக்காலங்கொலோ?”

“kaNNan maNNum viNNum

kadal kondu ezhunda akkAlankolO?”

The maid-friend tells the Lady (nAyaki), "Please do not worry. This does not look like the time of dissolution, when all the worlds, belonging to the Lord, are swallowed by the raising ocean (praLaya). (She indicates that her lover will never abandon her)

19. He is full of Bliss that kindles such a fervent desire in the minds of devotees who will not be able to bear even the smallest delay in attaining Him.

“சாரிகைப் புள்ளர் அந்தண்ணத் துழாயிறை கூயருளார்

சேரிகையேறும், பழி”

"cArikai puLLar antaNan tuzhAy iRai kooy aruLAr

cEr ikai ERum, pazhi"

Mother of the Lady talks about her daughter, who is in separation from her lover: "He, Who has the fastest bird as His vehicle, doesn't even call my daughter, who is always murmuring, and give her the pleasantly smelling TuLasi from the garland adorning Him. But, she has become the subject matter of gossip in this town". (She means that her daughter has developed so fervent a love towards Him that she is always murmuring about Him).

20. He is the only One, who has the names and the instruments that will quench the thirst of devotion.

"சின்மொழி நோயோ கழிபெருந்தெய்வம்.. ..

.. உலகேழுமுண்டான்

சொல்மொழி மாலையம் தண்ணந்துழாய் கொண்டு குட்டுமினே"

"cinmozhi nOyO kazhiperum deivam ulakEzhumuNdAn

colmozhi mAlai an taNNantuzhAi kondu coottuminE"

The maid-friend tells the mother of the Lady-love: "The sickness of this Lady, who speaks very little, is concerned about Him, the greatest of the greatest. You should adorn her with His TuLasi garland, uttering the names of the Lord, who had once swallowed all the seven worlds".

21. Even while in His highest abode, SrIvaikuNtam, the Lord is deeply in love for being easily available in this world.

"விண்ணோர்கள் நன்னீர்

ஆட்டி அந்துபம் தராநிற்கவே அங்கு ஓர் மாயையினால்

ஈட்டிய வெண்ணெய் தொடுவுண்ணப் போந்து”

“viNNOrkaL nannIr

Atti andoopam tarA niRkavE angu Or mAyaiyinAl

Ittiya veNNai toduvuNNap pOndu”

In SrI VaikuNTham, after giving the Lord a holy bath, the nitya sooris, with the purest and most beautiful garlands in their hands to adorn Him, are offering fragrant incense; during that time, the Lord deceives them for a moment and comes here to eat the butter in the homes of cowherd-women.

22. *The Lord has as devotees only those who have the same thoughts and actions like Himself.*

“புள்ளூரும் கள்வர்

தம்பார் அகத்தென்றும் ஆடாதன தம்மில் கூடாதன”

“puLLoorum kaLvar

tam pAr akattenRum AdAtana tammil koodAtana”

The Lord, who is moving on Garuda, never has anything in this world of His that is incompatible to Him. (He does not have anyone and anything not compatible to Him).

23. *He takes others too in His control, by attracting their minds through these devotees.*

“புண்டரீகத்து அங்கேழ்

வனமோர் அனைய கண்ணான் கண்ணன் வான்நாடமரும் தெய்வத்து

இனமோர் அனையீர்களாய்”

“puNdarIkattu ankEzh

vanamOr anaiya kaNNAn kaNNan vAnAdu amrum deivattu

inamOr anaiyIrkaLAy"

You are in a way similar to the nitya sooris living in the Abode of the Lord, SrI Krishna with His eyes akin to a lustrous garden full of red lotuses.

24. He wears the fragrant TuLasi garland only for that purpose.

“கள் ஊரும் துழாய்க்

கொயல்வாய் மலர்மேல், மனத்தொடு என்னாங்கொல் எம் கோல்வளைக்கே?”

"kaL Urum tuzhAy

koyalvAy malarmEl manattodu ennAmkol em kOl vaLaikkE?"

The mother of the Lady-love says: "What would happen to my daughter wearing beautiful bracelets, whose heart has gone away after the beautiful and fragrant TuLasi garland adorned by the Lord?"

25. There is none who has escaped from that TuLasi.

“நம் கோன் உகக்கும் துழாய் என் செய்யாது இனி நானிலத்தே?”

"nam kOn ugakkum tuzhAy en ceyyAtu ini nAnilattE?"

What is not achievable for the Tulasi worn happily by our Lord?

26. He is present in Tiruvehka, the holy place which confers benefits after removing all our miseries.

“கால்நிலம் தோய்ந்து விண்ணோர்தொழும்

கண்ணன் வெஃகாவது அம்பூந்—

தேனிளஞ்சோலை அப்பாலது, எப்-

பாலைக்கும் சேமத்தே”

“kAlnilam tOyntu viNNOr tozhum

kaNNan vehkA vatu ampoon

tEniLam cOlai appAlatu eppAlaikkum

cEmattE”

This is the Lord SrI Krishna's vehkA, where nitya sooris, standing with their legs touching the earth, worship Him; it is situated just adjoining a beautiful and pleasant flower garden, beyond the terrible desert (of all our miseries), conferring bliss on us.

27. He is of so much compassion as to turn even the wicked into the virtuous.

“யாமங்கள் தோறு எரிவீசும் நங்கண்ணன் அந்தண்ணந்துழாய்த்

தாமம் புனைய அவ்வாடை ஈதோ வந்து தண்ணென்றதே”

“yAmangal tORu erivIsum nam kaNNan am taNNanantuzhAyt

tAmam punaiya avvAdai ItO vantu taNNenRatE”

That wind, which used to blow heat waves throughout the nights earlier, has now become pleasant, because we are wearing the beautiful and pleasant TuLasi garland of our Lord KaNNan.

28. He is capable of similarly changing even inanimate objects.

“தண்ணந் துழாய் வளைகொள்வது யாமிழப்போம், நடுவே

வண்ணந்துழாவி ஓர் வாடையுலாவும், வள்வாய் அலகால்

புந்நந்துழாமே பொருநீர்த் திருவரங்கா, அருளாய்
எண்ணம் துழாவும் இடத்து உளவோ பண்டும் இன்னன்னவே?”

“taNNan tuzhAi vaLaikoLvatu yAmizhappOm, naduvE

vaNNan tuzhAvi Or vAdai ulAvum, vaLvAy alakAl

puL nan tuzhAmE porunIrt tiruvarangAl aruLAY

eNNam tuzhAvum idattu uLavO pandum innannavE?”

Oh Lord! You have this SrIrangam which is surrounded by the fast flowing river (KAVeri), with waves so that the birds do not rob it of the conches it is carrying! The cool, pleasant TuLasi robs us of our bracelets; a wind blows in our midst just to rob us of our colour; our mind also becomes restless. Please bless us! Was there such a place ever before?

29. He possesses a lustrous body which makes us to send any inanimate object as a messenger to Him.

“நீலமுண்ட—

மின்னன்ன மேனிப்பெருமான் உலகில் பெண் தூது செல்லா
அன்னன்ன நீர்மை கொலோ?”

“nIlamuNda-

minnanna mEnipperumAn ulakil peN tootu cellA

annanna nIrmai koLO!”

The Lord has a body, like a lustrous bluish cloud, which is such as to make it impossible for any woman in the world not to send anything as a messenger to Him!

30. He is having such an Abode which will make any such messenger unwilling to return from there.

The ruler of Srivaikuntam-Nanganallur Lakshminrusimhan temple perumal

“அன்னம் செல்வீரும் வண்டானம் செல்வீரும் தொழுதிரந்தேன்,
முன்னம் செல்வீர்கள் மறவேன்மினோ, கண்ணன் வைகுந்தனோடு
என்னெஞ்சினாரைக் கண்டால் என்னைச் சொல்லி, அவரிடை நீர்
இன்னம் செல்லீரோ ‘இதுவோ தகவு’ என்று இசைமின்களே”

“annam celvIrum vaNdAnam celvIrum tozhutirantEn!

munnam celvIrkaL maRavEnminO! KaNNan vaikuntanOdu

en nenjinAraik kaNdAl ennaic colli aviridai nIr

innam cellIrO 'ituvO takavu?' enRu isaiminkaLE”

Oh Birds, flying in the sky! I bow and submit this request to you: Don't leave those who have gone ahead of you! Tell them about my condition and ask them, if they have seen my heart at the side of Sri Krishna Who is ruling SrI VaikuNTham. But you are still not going there. Is it proper? Please tell me.

(The Lady is addressing the birds flying in the sky to search for her heart which might have gone to the Lord in SrI VaikuNTham and stayed back there).

31. He has His abode in TiruvEnkatam, which too possesses similar Bliss, as SrI vaikuNtam, and makes the BhAghavatas to rush there.

“அம் பொன் மாமணிகள்

திசைமின் மிளிரும் திருவேங்கடத்து வந்தாள் சிமயம்
மிசைமின் மிளிரிய போவான் வழிக்கொண்ட மேகங்களே”

“am pon mAmanikaL

tisaimin miLirum tiruvEnkadattu vantAL cimayam

misai min miLiriya pOvAn vazhikkoNda mEgangaLE”

The clouds, with flashes of lightning, are rushing to the top of the TiruvEnkadam hill standing on a strong base. The hill-top is full of elegant gold and lovely gems spreading brightness all sides.

32. He has such a great compassion as to confer an elegant body, similar to His own, to the devotee who attains Him.

“மேகங்களோ! உரையீர், திருமால் திருமேனியொக்கும்

யோகங்கள் உங்களுக்கு எவ்வாறு பெற்றீர்?”

“mEgankaLO! uraiyIr, tirumAl tirumEni okkum

yOgangaL ungaLukku evvARu peRRIr?”

Oh Clouds! How did you get such a body similar to that of TirumAl? Please tell me.

[The Lady-love who is in a state of separation from her lover (the Lord) addresses the clouds].

33. He has taken a vow to destroy the wicked in order to help His devotees to lead their lives.

“திருச்சக்கரத்தால் அகல் விசம்பும் நிலனும்

இருளார் வினைகெடச் செங்கோல் நடாவுதிர்”

“tirucchakkarattAl agal visumbum nilanum

iruLAr vinaikedac chengOl nadAvudir”

You are ruling justly in such a way as to ensure that there is no wicked activity anywhere in the heaven as well as in the earthly world.

34. He is adorning Himself with the cool and beautiful TuLasi garland only for the sake of His devotees who can also enjoy wearing it.

“உனது தண்தார்

ததைக்கின்ற தண்ணம் துழாய் அணிவான் அதுவே மனமாய்ப்
பதைக்கின்ற மாது...”

“unatu taN tAr

tadaikkinRa taNNam tuzhAy aNivAn atuvE manamAyp

pataikkinRa mAdu...”

This Lady is languishing, with her heart ever on Your cool, beautiful and un-withering TuLasi for wearing it herself.

35. The divine gift obtained by the BhAgavathas will be enjoyable for their devotees too.

“உலகளந்த

மால்பால் துழாய்க்கு மனமுடையார்க்கு நல்கின்றையெல்லாம்
சோல்வான் புகுந்து, இதுவோர் பனிவாடை துழாகின்றதே”

“ulakaLanta

mAlpAl tuzhAikku manamudaiyArkku nalkiRRai ellAm

chOlvaN pukuntu itu Or panivAdai tuzhAkinRatE”

This cool breeze is caressing my body with a view to robbing me of the entire TuLasi garland --- of the Lord, Who had once measured all the worlds--- that is normally presented to those who long for it.

36. Unable to bear the misery suffered by His devotees, the Lord destroys even Lanka, in order to

protect them.

“இலங்கைக் குழா நெடுமாடம் இடித்த பிரானார்”

“ilangaik kuzhA nedumAdam iditta pirAnAr”

The Lord demolished the tall palaces in Lanka (in order to protect the rest of the world).

37. He has the Feet, which provide support as a close friend to the BhAgavatas who are in the very miserable samsAra world.

“அருவினையேன் நெடுங்காலமும் சுண்ணன் நீள் மலர்ப்பாதம்
பரவிப் பெற்ற”

“aruvinaiyEn nedunkAlmum kaNNan nIL malarppAtam
paravip peRRa”

I, having suffered long due to my past sins, got relief by worshipping the flowery feet of KaNNan.

38. He has the feet, which beautify this world as well as the upper world much earlier, for the sake of His devotees.

“குடமாடி இம்மண்ணும் விண்ணும் குலுங்க உலகளந்து
நடமாடிய பெருமான்”

“kudamAdi immaNNum viNNum kulunga ulakaLantu
nadamAdiya perumAn”

The Lord danced on a pot, walked on the earth, and measured the worlds in such a manner that shook this earth as well as the worlds above.

39. *He, the Lord of all the worlds, is capable of doing the same with His beautiful eyes.*

“எமக்கு எல்லாவிடத்தவும் பொங்கு முந்தீர்

ஞாலப்பிரான் விகம்புக்கும் பிரான் மற்றும் நல்லோர் பிரான்

கோலம் கரியபிரான் எம்பிரான் கண்ணின் கோலங்களே”

“emakku ellAvidattavum pongu munnIr

jñ~AlappirAn visumbukkum pirAn maRRum nallOr pirAn

kOlam kariyapirAn em pirAn kaNNin kOlangaLE”

Whatever we see at all sides, are the beautiful creations made by the mere glances of the Lord's eyes, Who is the Lord of this earth; the Lord of the heavens above; the Lord of the virtuous; and the Lord having a dark-bluish beautiful body.

40. *That is because of His having SrI and BhU Devis as Consorts.*

“ஞாலப்பொன் மாதின் மணாளன்

.. .. எம்மை நோக்குவது என்று கொலோ?”

“jñ~Alappon mAdin maNALan

.. .. emmai nOkkuvatu enRu kolO?”

When is He, the Consort of SrI and BhUdevi, going to look at me?

41. *The Lord has Garuda as His vehicle for rushing to protect His devotees who are in trouble.*

“ஓங்கு அசுரர் பொன்றும் வகை புள்ளை ஊர்வான்”

“Ongu asurar ponRum vakai puLLai oorvAn”

The Lord travels on Garuda bird to destroy the demons, if they rise up with all their strength.

puLLai oorvAn-tirupati garudan

42. For the protection of the BhAgavatas, if Garuda is not available, the Lord will consider His legs alone are enough; in case the legs are also not there, His eyes will be suffice for the job.

“மண்ணும் விண்ணும்

என்காற்கு அளவின்மை, காண்மின் என்பான் ஒத்துவான், ஒருங்கே

மறிந்துகிடந்து அலர்ந்த மென்கால் கமலத் தடம்போல் பொலிந்தன எம்பிரான்
தடங்கண்களே”

“maNNum viNNum

enKARku aLavinmai KANmin embAn otthu, orungE

maRintu kidantu alarnta menkaI kamalattadam pOI polintana

empirAn tadam kaNkaLE”

The broad eyes of the Lord appeared as though saying, “See, even the broad earth and SrI VaikuNTham together are not a match to the space of my feet!” And they bloomed elegantly like a wide pond full of blossomed lotuses with slender stalks, bent on one side.

(The idea conveyed by this description of the Lord's eyes, by the Lady-love, is that those eyes can achieve even the impossible. The entire universe combined with the bigger parama-padam look tiny, compared to his broad eyes).

43. His elegant complexion, is similarly beyond our comprehension.

“வண்ணம் கரியதோர் மால்வரை போன்று யவர்க்கும்
எண்ணுமிடத்ததுவோ எம்பிரான் எழில் நிறமே”

“vaNNam kariyatOr mAlvarai pOnRu yavarkkum

eNNumidttatuvO empirAn ezhil niRamE.”

Like a mighty black mountain, can any one comprehend my Lord's beautiful complexion?

44. His complexion and the form might be known a little, but His excellence cannot be comprehended at all.

“நிறமுயர் கோலமும் பேரும் உருவும் இவையிவை என்று
அறமுயல் ஞானச் சமயிகள் பேசிலும் அங்கங்கெல்லாம்
உறவுயர் ஞானச்சுடர்விளக்காய் நின்றதன்றி ஒன்றும்
பெறமுயன்றார் இல்லையால் எம்பிரான் தன் பெருமையையே”

“niRamuyar kOlamum pErum uruvum ivaiyivaiyenRu
aRamuyal jn~Anac chamayikaL pEcilum, angangellAm
uRavuyar jn~Anac chudarviLakkAi ninRtanRi onRum
peRamuyanRAr illaiyAl, empirAn tan perumaiyaiyE”

Those Vedic traditionalists who obtained their knowledge through righteous means, may be able to describe, in a small way, the tinge of His body, the unique embellishment, His name and form. All these descriptions may match a little here and there; but, even they might acquire the highest knowledge. But none is there who has made an attempt so far to measure His elegance, which has no parallel.

45. *Even if the Lord blesses one devote, the benefit will, however, cover all his generations to come.*

“பெருங்கேழலார் தம் பெரும்கண் மலர்ப் புண்டரீகம் நம்மேல்
ஒருங்கே பிறழவைத்தார் இவ்வகாலம், ஒருவர் நம்போல்
வருங்கேழ்பவர் உளரே? தொல்லை வாழியம் சூழ்பிறப்பும்
மருங்கே வரப்பெறுமே, சொல்லு வாழி மட நெஞ்சமே!”

“perunkEzhalAr tam perum kaN malarp puNdarIkam nammEl
orunkE piRazhavaittAr ivvakAlam, oruvar nampOl
varum kEzhpavar uLaE? tollai vAzhiam soozh-piRappum

marunkE varap-peRumE, sollu vAzhi mada nenchamE!"

Oh, the innocent mind! This time, it will not be easy to save this world, for that mighty Lord VarAha! He has turned His big lotus-like eyes on me. Is there any one else like me? I have lived very long with Him. Can the misery of rebirths ever come near me? Speak!

46. The Lord has many auspicious qualities which will make those who have attained Him, to remain with a determined mind, having no thought of leaving Him ever.

“அப்பொன் பெயரோன்

தடநெஞ்சம் கீண்ட பிரானார் தமதடிக் கீழ்விடப் போய்,
திடநெஞ்சமாய் எம்மை நீத்து இன்றுதாறும் திரிகின்றதே”

“appon peyarOn

tadanencam keeNda pirAnAr tamatadik keezh vidappOi,
tidanencamAi emmai neettu inRu tARum tirikinRatE.”

I sent my heart as a messenger to the feet of the Lord Who had easily broken the hard chest of the demon, HiraNya. It also rushed there with determination. But, it has abandoned me who sent it as a messenger, and till now, it is very happily following Him wherever He goes.

47. The Lord has such good qualities which will make the devotees to enjoy Him without any break. In case a break occurs, even friendly objects will appear to be inimical to them.

“திரிகின்றது வடமாருதம் திங்கள் வெந்தீ முகந்து,
சொரிகின்றது அதுவுமது, கண்ணன் விண்ணார் தொழுவே,
சரிகின்றது சங்கம், தண்ணந்துழாய்க்கு வண்ணம் பயலை
விரிகின்றது முழுமெய்யும், என்னாங்கொல் என் மெல்லியற்கே?”

"tirikinRatu vadamArutam tingaL ventee mukantu,
sorikinRatu atuvum athu, kaNNan viNNoor tozhavE,
sarikinRthu changam, taNNam tuzhAikku vaNNam payalai
virikinRatu muzhu-meyyum, en enAngkol en melliyaRkE?"

The hot northern breeze blows. The Moon, which is usually pleasant, pours cinders. It is the same as that (the hot air from the north). All these happen to my gentle daughter who could not get fulfilled her wish to continuously worship, without any break, the Paramapadam, the Abode of Krishna; with the result, her bracelet made of conches slips from her hand; Her desire for the pleasant TuLasi garland of the Lord has not been materialized; and so, the golden tinge of her entire body has turned black. What will happen to my girl? (This is the worry of the mother of the Lady-love of the Lord).

48. The Lord gives the full enjoyment to the devotees who are happily experiencing His auspicious qualities, so that their minds do not go after anything else.

"மெல்லியல் ஆக்கைக் கிருமி குருவில் மிளிர்ந்தது ஆங்கே
செல்லிய செல்கைத்து உலகை என் காணும்? என்னாலும் தன்னைச்
சொல்லிய சூழல் திருமாலவன் கவி யாது கற்றேன்?
பல்லியின் சொல்லும் சொல்லாக் கொள்வதோ உண்டு பண்டுபண்டே"

"melliyaL Akkaik kirumi kuruvil miLir-tantu AngE
chelliya chelkaiittu ulakai en kaNNum? ennAlum tannaic
cholliya soozhal tirumAlavan kavi yAtu kaRREn?
Palliyin chollum chollAk koLvathO uNdu paNdu paNdE"

The slender worm, born in the wound, stays there itself. It is its nature. How it

will be aware of the world? It will not. Similarly I am placed. The Consort of Lakshmi cleverly got me sung about Himself. How do I know about His clever words? The chirp of the lizard is considered as an omen since long. Isn't it?

49. He Himself is used to enjoy again and again the same experience of the devotees.

“பெருமான் மதுசூதனன் தாமோதரன்

உண்டும் உமிழ்ந்தும் கடாய மண்ணைர் அன்ன ஒண்ணுதலே”

“perumAn madhusoodanan dAmOdaran

uNdum umizhntum katAya maNNEr anna oNNutalE”

You have the bright beautiful face, similar to that of the world which was saved by the Lord, by swallowing it at the time of the deluge and bringing it out, at the end of the deluge. He is the Over-Lord and also named as Madhu-soodanan and DAmOdaran. (The Lady-love is addressed by her maid-friend).

50. In the matter of enjoying, He shows the similar urgency as His devotees.

“ஒண்ணுதல் மாமை ஒளி பயவாமை விரைந்து நந்தேர்

நண்ணுதல் வேண்டும் வலவ கடாகின்று”

“oNNutal mAmai oLi payavAmai, virainthu nam tEr

naNNutal vENdum valava! kadAka inRu.”

Oh, Charioteer! Our chariot should be driven now in such a speed as to reach there, before the golden colour of my lady-love's body turns into green.

(This is uttered by the lover to his charioteer).

51. For that sake, He will exert Himself even to churn an ocean using a mountain as a staff.

“மலைகொண்டு மத்தா அரவால் சுழற்றிய மாயப்பிரான்
அலைகண்டு கொண்ட அமுதம்”

“malai-koNdu matthA aravAl suzhaRRiya mAyappirAn
alai-kaNdu koNda amudam”

mAyappirAn - (Artwork - thanks: Sou. Chitralekha)

Using the mountain (Manthara Mountain) as the churning-rod and the snake (vAsuki) as the rope, the Lord, Who had immense strength, churned the ocean (Milky Ocean) and took the nectar from it. (Here it is implied that the Lord got the nectar after the great effort for the gods and not for Himself. Similarly, He will labour hard for His devotees).

52. In the churning process, He got SrI, His Consort.

“அலர்வாய் மழைக்கண் மடந்தை அரவணை ஏற”

“alarvAi mazhikkaN madanthai arvaNai ERa”

SrI, who lives in the lotus and is with delightful looks, gets on to the Lord's Serpent-bed (of AdishEShan, in the middle of the Milky Ocean).

53. He is of such great excellence as to make every thing connected with Him to provide the same bliss as His.

“தெய்வத் தண்ணந் துழாய்த்

தாராயினும், தழையாயினும் தண் கொம்பதாயினும் கீழ்

வேராயினும், நின்ற மண்ணாயினும் கொண்டு வீசமினே”

“deivat taNNan-thuzhAit

thArAyinum, thazhayAyinm, thaN-kombathAyinum, keezh

vErAyinum, ninRa maNNAyinum koNdu veesuminE.”

Please fan me with His pleasant TuLasi garland, or its leaves, or its stem, or its root, or even the soil on which it stood.

54. Even though He is in the highest position, He will not hesitate to do the meanest acts for the

sake of His devotees.

“நெய்தொடுவுண்டு

ஏகம்படியன்ன செய்யும் எம் ஈசர் விண்ணோர் பிரானார்.”

“neythodu vuNdu

Esumpadi anna cheyyum em Isar viNNOr pirAnAr.”

Lord of nithyasuris- thanks SrI Satakopa tatachar

He is our Lord, also the Lord of nitya sooris of SrI VaikuNTham, Who did reproachable acts like stealing and eating the butter with His own hands, in the cowherd-colony here.

55. He considers that only by such acts His high Abode acquires dignity.

“ஏனமொன்றாய் மண்துகளாடி வைகுந்தம்”

“Enam onRAy maN thukaL Adi vaikuntam”

The VaikuNtham belongs to Him, Who took the incarnation as VarAha, enjoyed the mud of the earth.

56. The Lord's grace is limitless. He provides total bliss to every limb of His devotee in such a way that others are not aware of it.

“வியலிடம் உண்ட பிரானார் விடுத்த திருவருளால்

உயலிடம் பெற்றாய்ந்தம், அஞ்சலம் தோழி, ஓர் தண்தென்றல் வந்து

அயலிடை யாரும் அறிந்திலர், அம்பூந்துழாயின் இன் தேன்

புயலுடை நீர்மையினால், தடவிற்று என் புலன்கலனே”

“viyalidam uNda pirAnAr viduttha tiruvaruLAI

uyalidam peRRuyntham, anjalam thOzhi, Or thaN-thenRal vanthu

ayalidai yArum aRinthilar, ampoon-thuzhAyin in thEn

puyaludai neermai-yinAl thadaviRRu, en pulan-kalanE”

By the exemplary grace of the Lord, Who swallowed the wide worlds into His stomach, we got a place to survive. Hereafter, we will not be afraid of the northern hot air etc. Oh my friend! A pleasant breeze came carrying the sweet honey drops of TuLasi, like rain drops, and fondled my limbs and ornaments,

without anyone nearby noticing it.

57. Our minds are being stirred in devotion by Him, as the ocean which was stirred by Him with His own hands to produce the nectar.

“புலக்குண்டலப் புண்டரீகத்த போர்க்கெண்டை, வல்லியொன்றால்
விலக்குண்டு உலாகின்று வேல்விழிக்கின்றன, கண்ணன் கையால்
மலக்குண்டு அமுதம் சுரந்த மறிகடல் போன்று அவற்றால்
கலக்குண்ட நான்கு கண்டார், எம்மை யாரும் கழறலரே.”

“pulak-kuNdal ap puNdareekattha pOrk-keNdai, valli OnRAI

vilakkuNdu ulAKinRu vEl-vizhikkinRana, kaNNan kaiyAI

malakkuNdu amudam surantha maRikadal pOnRu avaRRAI

kalakkuNda nAnRu kaNdAr, emmai yArum kazhaRalarE.”

On the lotus-like face (of the Lady-love), with beautiful ear-rings, the fish-like twin eyes, separated by the creeper-like nose, appear to be in pain as though pierced by a spear. The eyes look like the stirred ocean which was churned by the Lord with His own hands. 'No one who is aware of this fact will find fault with me' (says the Ladylove).

58. He provides the Bliss exceeding the limits of the world and the sky.

“கழல் தலமொன்றே நிலமுமுதாயிற்று, ஒரு கழல் போய்
நிழல்தர, எல்லா விசும்பும் நிறைந்தது, நீண்ட அண்டத்து
உழறலர் ஞானச்சுடர் விளக்காய் உயர்ந்தோரை இல்லா
அழறலர் தாமரைக் கண்ணன், என்னோ இங்கு அளக்கின்றதே?”

“kazhal thalam onRE nilamuzhuthAYiRRu, oru kazhal pOi

nizhalthara, eIlA visumbum niRainthathu, neeNda aNdaththu

uzhaRalar jn~Anac-chudar viLakkAy uyarnthOrai illA

azhaRalar thAmaraik kaNNan, ennO ingu aLakkinRathE?"

Just one foot of the Lord covered the entire world. The other foot went up and occupied the entire sky. Is there anything left here to measure for the Lord, Who stays in the mighty Paramapadam; Who is like a lamp of knowledge that spreads light everywhere; Who has neither an equal nor a superior; and Whose eyes are like an unfading lotus grown on the muddy land?

59. *His Bliss is such that the devotee cannot bear the delay.*

“அளப்பரும் தன்மைய ஊழியங்கங்குல், அந்தண்ணம் துழாய்க்கு
உளப்பெரும் காதலின் நீனியவாய் உள”

“aLapparum thanmaiya oozhi am kankul, am thaNNam thuzhAykku
uLapperum kAthalin neeLiya vAyuLa”

The nights look longer than the measureless life-time of countless Brahmas, because of the growing desire for the pleasant TuLasi of the Lord.

("oozhi" is a measureless time covering the life-time of countless Brahmas' several kalpas).

60. *The Lord is anxious to give the Bliss even to those devotees who are not yet qualified for it.*

“முலையோ முழுமுற்றும் போந்தில, மொய்பூங்குழல் குறிய,
கலையோ அரையில்லை, நாவோ குழறும், கடல் மண்ணெல்லாம்
விலையோ என மிளிரும், கண் இவள்பரமே? பெருமான்

மலையோ, திருவேங்கடமென்று கற்கின்ற வாசகமே.”

“mulaiyO muzhu muRRum pOnthila, moi poonkuzhal kuRiya,

kalaiyO araiyillai, nAvO kuzhaRum, kadal maNNellAm

vilaiyO ena miLirum, kaN ivaL paramE? perumAn

malaiyO thiruvEnkadam enRu kaRkinRa vAchakamE.”

She is yet a child. Breasts have not yet developed; the hair is still very short; the dress does not remain on her waist; the tongue still babbles; the eyes are not yet steady and they look at the earth and the ocean as if they are purchasable objects. But, how is she uttering repeatedly the words, “Is the Tiruvenkata hill the Lord's abode?”

61. He has the power to hide His immeasurable greatness in His simplicity without showing even a bit.

“வாசகம் செய்வது நம்பரமே? தொல்லை வானவர்தம்

நாயகன், நாயகரெல்லாம் தொழும் அவன், ஞாலமுற்றும்

வேயகம் ஆயினும் சோராவகை இரண்டே அடியால்

தாயவன், ஆய்க்குலமாய் வந்து தோன்றிற்று நம் இறையே !”

“vAcakam ceyvatu nam paramE? thollai vAnavartham

nAyakan, nAykar ellAm thozhumavan, jn~AlamuRRum

vEyakam Ayinum chOrA vakai iraNdE adiyAl

thAyavan, AykkulmAi vanthu thOnRiRRu nam iRaiyE!”

He is the leader of the ancient nitya sooris! He is being worshipped by all the gods! He, our Lord, Who had measured the entire universe without leaving a bit,

by merely two steps, has now appeared in our lowest community! Is it possible to describe His simplicity in words?

62. He is lying on the bed of ananthan, only to protect His devotees.

“உன் திருவருளால் அன்றிக் காப்பரிதால்,

.....அரவணைமேல் பள்ளிகொண்ட முகில் வண்ணனே!”

“un thiruvAruLAI anRik kApparithAI

..... aravaNai mEl paLLikoNda mukil vaNNanE!”

Oh Lord of the colour of the dark clouds, who has taken Adi Sesha as His bed!
Without Your grace, it is impossible to save (her).

63. He stays put in devotee's heart.

“கண்ணன் திருமால் திருமுகம் தன்னொடும் காதல் செய்தேற்கு

எண்ணம் புகுந்து, அடியேனொடு இக்காலம் இருக்கின்றவே.”

“kaNNan thirumAI thirumukam thannodum kAthal ceythERku

eNNam pukunthu adiyEnodu ikkAlam irukkinRavE.”

The Lord, SrI's Consort, Who took the incarnation as KrishNa, has entered into the heart of mine who have developed love for His beautiful face and stays with me even now without leaving me!

64. He feels enough if a name of His is uttered to worship Him.

“கருக்காய் கடிப்பவர்போல், திருநாமச் சொல் கற்றனமே.”

“karukkAi kadippavar pOl, thirunAmaC chol kaRRanamE”

As a person who is not able to get the fruit eats the unripe fruit, we have learnt to utter His name to keep ourselves alive, till we get the perfect Bliss.

65. He graces us fully by His beautiful eyes alone.

“உலகமெல்லாம்

முற்றும் விழுங்கி உமிழ்ந்த பிரானார்

.. .. மிளிர்ந்த கண்ணாய் எம்மை உண்கின்றவே.”

“ulakamellAm

muRRum vizhungi umizhntha pirAnAr

.. . . . miLirnthA kaNNAy emmai uNkinRavE”

The Lord, Who swallowed all the worlds entirely and then spat them out, is swallowing us through His eyes!

66. He graces us with such a knowledge (jn~Anam) which even the great yogis acclaim.

“உண்ணாது உறங்காது உணர்வுறும் எத்தனை யோகியர்க்கும்

எண்ணாய் மிளிரும் இயல்வினவாம் எரி நீர் வளிவான்

மண்ணாகிய எம்பெருமான் தனது வைகுந்தம் அன்னாள்

கண்ணாய் அருவினையேன் உயிராயின காவிசளே.”

“uNNathu uRankAthu uNarvuRum etthannai yOgiyarkkum

eNNAy miLiRum iyalvinavAm eri neer vaLI vAn

maNNakiya emperumAn thanathu vaikuntham annAL

kaNNAy aruvinaiyEn uyirayina kAvikaLE”

The Lady-love who is just like the SrI vaikuNTham of the Lord, the embodiment of the five elements, is worth enjoyable always; her eyes, like the blue lilies, are the very soul of mine who is sinful, are of the nature which is adorable even by the sages who have attained the highest yogic powers by meditating constantly without food and sleep for a long time.

(This is the statement of the hero who is enjoying the bliss that is being provided by the beautiful eyes of his lady-love. He compares the bliss to that which is obtained only in SrI vaikuNTham; that bliss is being held in high esteem by all great yogis).

67. He graces us the fitness to live for ever on His TiruvEnkata hill.

“மாதவன் கோவிந்தன் வேங்கடம் சேர்

தூவியம் பேடை அன்னாள் கண்களாய் துணை மலரே”

“mAdavan Govindan vEnkatam cEr

thooviyam pEdai annAL kaNkaLAya thuNai malarE”

She is like the beautiful swan which lives taking as its permanent abode in the TiruvEnkata hill of the Lord, Who is known as Maadavan (the Consort of SrI), and as Govinda (the protector of the cows); her eyes appear like lotus-twins. (This is also a statement of the hero who is enjoying for ever the bliss provided by his lady-love.)

68. For the sake of the devotees, He measures the world and makes it equal to SrI vaikuNTham.

“பொருகடல்குழ்

நிலம் தாவிய எம்பெருமான் தனது வைகுந்தம் அன்னாய்”

“porukadal-soozh

nilam thAviya em perumAn thanathu vaikunta mannAy”

Oh, you are comparable to the SrI vaikuNTham of the Lord who measured the world surrounded by the ocean with full of high waves.

69. For the sake of those devotees who have a strong faith that the Lord will certainly shower His grace upon them, He takes pleasure in obtaining all the worlds by even resorting to begging.

“புவனியெல்லாம்

நீர் ஏற்று அளந்த நெடிய பிரான் அருளா விடுமே?”

“bhuvaniyellAm

neer ERRu aLantha nediya pirAn aruLavidumE?”

Won't the Lord, who got all the worlds on measurement, by begging from MahAbali, grant His grace to us?

70. In order to provide His grace to the devotees by increasing in multiple terms their love, He is wearing the TuLasi garland on His crown.

“வளைவாய்த் திருச்சக்கரத்து எங்கள் வானவனார் முடிமேல்

தளைவாய் நறுங்கண்ணித் தண்ணந் துழாய்க்கு வண்ணம் பயலை

விளைவான்....”

“vaLaivAyt thiruchakkaratthu enkaL vAnavanAr mudimEl

thaLaivAy naRunkaNNit thaNNan thuzhAykkku vaNNam payalai

viLaivAn ”

The pleasant TuLasi garland, adorning the crown of our Lord, Who is holding the sharp discus in hands and staying in SrI vaikuNTham, kindles in me a great longing for Him.

prahladavaradan with thannanthuzhai malai - thanks SrI Diwakar

71. *He has kept, in the world itself, those objects that make us think of Him.*

“ஊழிகளாய் உலகேழும் உண்டான் என்றிலம், பழங்கண்டு
ஆழிகளாம் பழ வண்ணம் என்றேற்கு அஃதே கொண்டு அன்னை
நாழ் இவளோ என்னும் ஞாலமுண்டான் வண்ணம் சொல்லிற் றென்னும்
தோழிகளோ ! உரையீர், எம்மை அம்மனை சூழ்கின்றவே.”

“oozhikaLAy ulakEzhum uNdAn enRilam, pazham kaNdu

AzhikaLAm pazha vaNNam enRERku ahthE koNdu annai

nAzh ivaLO ennum, jn~AlamuNdAn vaNNam colliRRu ennum

thOzhikaLO! uraiyeer, emmai ammanai soozhkinRavE.”

I did not mention openly the name or the greatness or the job of my Lord, Who rules the Time and Who kept all the worlds in His stomach. But, on seeing a black fruit, when I just mentioned without any intention, that its colour is like that of the ocean, my mother has taken my words very seriously and complains, 'This girl doesn't listen to me; she does things on her own with arrogance; and she describes it as the colour of the Lord Who swallowed the world!' Oh friends! Please clarify why my mother thinks wrongly of me. (“kaLA pazham” -- a small black edible fruit)

72. *He has the TuLasi garland which mitigates the insatiable desire that turns even the things like the pleasant crescent moon, into irritable items.*

“சூழ்கின்ற கங்குல் சுருங்கா இருளின் கரும் திணிம்பை
போழ்கின்ற திங்களம் பிள்ளையும் போழ்க, துழாய் மலர்க்கே
தாழ்கின்ற நெஞ்சத்தொரு தமிழாட்டியேன் மாமைக்கு இன்று
வாழ்கின்றவாறு இதுவோ? வந்து தோன்றிற்று வாலியதே”

“soozhkinRa kankul churunkA iruLin karum thiNimbai

pOzhkinRa thinkaL ampiLLaiyum pOzhka, thuzhAy malarkkE

thAzhkinRa nenjatth oru thamiyAttiiEn mAmaikku inRu

vAzhkinRavARu ithuvO? vanthu thOnRiRRu vAliyathE."

Leave the beautiful, pleasant crescent moon, which breaks the utter darkness of this night! (Let it break me too!) This moon is irritable and blackens my skin's colour, when I am suffering lonely because of my mind is obsessed with the thought of the TuLasi garland of the Lord.

73. He possesses the vigorous Discus which will conquer all the seven worlds for the sake a devotee who is mad after Him.

“கடரடல் ஆழிப்பிரான் பொழில் ஏழனிக்கும்

சால்பின் தகைமை கொலாம்? தமிழாட்டி தளர்ந்ததுவே.”

“chudar adal AzhippirAn pozhil EzhaLikkum

cAlbin thakaimai kolAm? thamiyAtti thaLarnthathuvE."

This Lady-love feels desperate. Is it the way the Lord, Who has the bright and vigorous Discus (on His hands), to protect the seven worlds?

74. Only for that sake (protecting the Worlds), He is resting on the Milky Ocean; has swallowed the world; lifted the Govardana hill; and has the TuLasi garland on His crown.

“வருதிரைப் பாயல் திருநெடுங்கண்

வளர்த்துமறிவுற்றும் வையம் விழுங்கியும் மால்வரையைக்

கிளர்த்துமறிதரக் கீண்டெடுத்தான் முடி சூடு துழாய்”

“varuthiraip pAyal thirunedunkaN

vaLarnthum aRivuRRm vaiyam vizhunkiyum mAlvaraiyaik-

kiLarnthum aRitharak keeNdeduthAn mudi choodu thuzhAi."

He rests on the wavy ocean, closing His beautiful lengthy eyes, but is aware of everything; He swallows the worlds; He also lifted the big hill, turned it up-side-down, and held it as an umbrella; and is adorning the TuLasi garland on His crown.

75. He gives such devotees the Bliss of SrI vaikuNTha life in this world itself.

“அம்மான் அடியார் நிலாகின்ற வைகுந்தமோ நும் நிலையிடமே?”

“ammAn adiyAr nilAkinRa vaikunthamO num nilai idamE?”

Is this world Your living place? Or SrI vaikuNTha of the Lord, where live the liberated and the nitya sooris?

76. Only for them (the devotees), He conquered this world by pervading Himself everywhere without leaving even a bit.

“இடம் போய் விரிந்து இவ்வுலகளந்தான்”

“idam pOi virindu ivvulaku aLanthAn.”

By pervading everywhere He measured this world.

77. Only for their (the devotees') sake, He made Lanka a battlefield.

“தென்பால் இலங்கை

வெங்களம் செய்த நம் விண்ணோர் பிரானார்”

“tenpAl ilankai

vengkaLam ceytha nam viNNOr pirAnAr"

He is our compassionate Lord, Who is the Lord of the nitya sooris made Lanka a worst battle-field.

78. For the same purpose (protection of devotes), He killed narakAsura; and cut off the shoulders of BhANAsura.

“நலியும் நரகனை வீட்டிற்றும், வாணன் திண் தோள் துணித்த
வலியும் பெருமையும் யாம் சொல்லும் நீர்த்தல்”

"naliyum narakanai veettiRRum, vANan thiN thOL thuNittha
valiyum perumaiyum yAm chollum neertthalla."

We, being the lowest, are not capable of describing fully the valour and greatness of our Lord, Who killed narakAsura who was harming the world; and cut off the shoulders of BhANAsura.

79. He lifts up the devotees constantly worshipping Him with all humility without even an iota of a gap -- over and above even the nitya sooris.

“சீதனையே தொழுவார் விண்ணுளாரினும் சீரியரே”

"seethanaiyE thozhuvAr viNNuLArilum seeriyarE."

Those who are always worshipping Him are greater than even those who are in SrI vaikuNTham.

80. He is capable of providing such Bliss, even if one seeks it just by praying Him.

“பாரளந்த

பேரரசே எம்விசும்பரசே எம்மை நீத்து வஞ்சித்த

ஓர் அரசே அருளாய்”

“pAr aLantha

pErarasE! em visumbarasE! emmai neetthu vanchittha

OrarasE! aruLai”

Oh the Emperor Who measured the world! Our Lord in SrI vaikuNTha! Oh Lord
Who cheated us by detaching us from You! Grant us Your grace!

The emperor-arangan in seshavahanam - thanks SrI Sridhar

81. Separation from Him is felt so painful by the devotees, that they cannot be treated without adorning them with the TuLasi garland of the Lord and taking them to His place, the very old ThiruvEngkatam.

“உறுகின்ற கன்மங்கள் மேலான ஓர்ப்பிலராய், இவனைப்

பெறுகின்ற தாயர் மெய்நொந்து பெறார்கொல்? துழாய் குழல்வாய்த்து

உறுகின்றிலர், தொல்லை வேங்கடம் ஆட்டவும் சூழ்கின்றிலர்

இறுகின்றதால் இவளாகம் மெல்லாவியெரிகொள்ளவே.”

“uRukinRa kanmangaL mElAna OrppilarAy, ivaLaip

peRukinRa thAyar mey nonthu peRAr kol? thuzhAy kuzhalvAy

thuRukinRilar, thollai vEngkatam Attavum soozhkinRilar

iRukinRathAl ivaLAkam mellAvi erikoLLavE.”

The mother of this Lady-love has not understood what is to be done to treat her for the disease from which she is suffering. Whatever she is doing only increases her pain and not subdues it; perhaps she didn't get this daughter through much physical effort! She does not adorn her with the TuLasi garland of the Lord; does not think of taking her to the ancient ThiruvEngkata Hill. Her body is becoming weaker and weaker; the painful separation from Him may lead to her death.

82. He is present there (in ThiruvEnkaTam) to give His gracious look at His devotees.

“எரிகொள் செந்நாயிறு இரண்டுடனே உதயம் மலைவாய்

விரிகின்ற வண்ணத்த எம்பெருமான் கண்கள்”

“erikoL chennAyIRu iraNdundanE udhayam malaivAy

virikinRa vaNNattha em perumAn kaNkaL.”

The Lord's eyes look like two bright suns that have just risen above the mountain.

SrI SrinivAsa PerumAL - Thirupathi - Thanks: Sri AMR Kannan

83. He is present there (in TheiruvEnkaTam) to listen to His names being recited by the devotees with their bodies and hearts melting in devotion.

“முகில்வண்ணன் பேர்

கிளரிக் கிளரிப் பிதற்றும் மெல்லாவியும் நைவுமெல்லாம்

தளரின் கொலோ அறியேன்”

“mukilvaNNan pEr

kiLarik kiLarip pithaRRum mellAviyum naivum ellAm

thaLairin kolO aRiyEn.”

Her life-breath and the body look weakened, as she is with great difficulty murmuring the names of the Lord, Who is of the colour of dark rainy cloud.

84. He shines more when He is in the crowds of devotees.

“தையல் நல்லார்கள் குழாங்கள் குழிய குழிவினுள்ளும்

ஐயநல்லார்கள் குழிய விழவினும் அங்கங்கெல்லாம்

கைய பொன்னாழி வெண்சங்கொடும் காண்பான் அவாவுவன் நான்

மையவண்ணா ! மணியே, முத்தமே ! என்தன் மாணிக்கமே !”

“thaiyal nallArkaL kuzhAngkal kuzhiya kuzhuvinuLLum

aiyya nallArkaL kuzhiya vizhvinum angkangkellAm

kaiyya ponnAshi veNcangkodum kANpAn avAvuvan nAn

maiyyavaNNA! maniyE, mutthamE! en than mANikkame!”

Oh, Black gem! My Lord, with the brilliance of blue ruby, pearl and gem! I wish to witness You, with the golden Discus and the white Conch in Your hands, in the midst of a big crowd of beautiful girls; or a gathering of virtuous men; or in

crowded festivals; or any such flood of people!

85. He has no equal in excellence, because of the prapatti or surrender resorted to by devotees at His feet.

“மற்றொப்பாரை இல்லா

ஆணிப்பொன்னே, அடியேனுடையாவி அடைக்கலமே !”

“maRRoppArai illa

ANipponnE, adiyEnudaiya Avi adaikkalamE!”

Oh my Lord with none equal to you! With the brilliance of the rarest kind of gold! This soul of mine, Your servant, is deposited with You.

86. The Lord is not only great in gracing even those who are considered as His equal, but also He is easily submissive to His devotees.

“அடைக்கலத்து ஓங்கு கமலத்தலர் அயன் சென்னியென்னும்

முடைக்கலத்து ஊண் முன்னரனுக்கு நீக்கியை, ஆழிசங்கம்

படைக்கலமேந்தியை, வெண்ணெய்க்கு அன்று ஆச்சி வந்தாம்புகளால்

புடைக்க அலந்தானை, எம்மானை, என் சொல்லிப் புலம்புவனே?”

“adaikkalatthu Ongku kamalatthalar ayan chenni ennum

mudaikkalatthu ooN mun aranukku neekkiyai, Azhi cangkam

padaikkalm Enthiyai, veNNeikku anRu Acchi vanthAmbukaLal

pudaikka alanthAnai, emmAnai, en chollip pulambuvanE?”

What can say about my Lord, Who once cleared Siva of the curse of begging for food in the skull of Brahma's head, Who carries the weapons of discus and

conch in hands, Who appeared pathetic when He was bound in strong ropes by Yashoda, the cowherd-woman, for stealing butter?

87. He loves SrI who is the cause for His grace.

“திருமால்”

“thirumAl”

The Lord is affectionate to SrI.

88. He appears to devotees along with His Consort.

“திருமால் உருவொக்கும் மேரு, அம்மேருவில் செஞ்சுடரோன்
திருமால் திருக்கைத் திருச்சக்கரம் ஒக்கும், அன்ன கண்டும்
திருமால் உருவோடு அவன்சின்னமே பிதற்றாநிற்பதோர்
திருமால் தலைக்கொண்ட நங்கட்கு எங்கே வரும் தீவினையே?”

“thirumAl uruvokkum mEru, ammEruvil cenchudarOn

thirumAl thirukkait thirucchkkaram okkum, annakaNdum

thirumAl uruvOdu avanchinnamE pithaRRA niRpathOr

thirumAl thalaikkoNda nangkatku engE varum theevinaiyE?”

The Meru Mountain is similar to the Consort of SrI. The reddish bright Sun near the Meru Mountain is similar to the Discus held in the hand by the Lord. When I have acquired such a unique devotion for Him as to start blurting His names and His symbols, on merely looking at similar objects, how would I commit sin that may lead to separation from Him?

pushpavalli thayar of Ashtabhujan temple- thanks Smt Sumati Ramesh

89. *Just because of His association with Sri, the Lord removes the sins of His devotees and blesses them with the pleasure of serving Him.*

“தீவினைகட்கு அரு நஞ்சை, நல்வினைக்கு இன்னமுதை,
பூவினை மேவிய தேவி மணாளனை, புன்மை என்காது
ஆவினை மேய்க்கும் வல்லாயனை, அன்றுலகு ஈரடியால்
தாவின ஏற்றை, எம்மானை, எஞ்ஞான்று தலைப்பெய்வனே?”

“theevinaikatku aru nanjai, nalvinaikku innamudai,
poovina mEviya dEvi maNALanai, punmai eLkAthu
Avinai mEikkum vallAyanai, anRulaku eeradiyAl
thAvina ERRai, emmAnai, ennjn~AnRu thalaip peivanE?”

When will I attain my Lord, Who is the effective poison to the sins of His devotees, Who is the nectar for their virtuous acts, Who is the Consort of SrI who stays in the lotus, Who was once a shepherd efficiently grazing the cows without despising it as a mean job, Who had long ago, proudly measured all the worlds in just two steps?

90. *He adds greatness to the devotees' bodies that are adorned with His feet.*

“தலைப்பெய்து யானுன் திருவடி குடும் தகைமையினால்
நிலைப்பெய்த ஆக்கைக்கு நோற்ற இம்மாயம்”

“thalaippeithu yAn un thiruvadi choodum thakaimiyinAl
nilaippeitha Akkaikku nORRa immAyam”

What mysterious act have I done to get this body which proudly carries Your lotus feet on it?

91. By His excellent qualities and simplicity, the Lord makes the devotees determined not to approach anyone else other than Himself.

“சுருங்குறி வெண்ணெய் தொடுவுண்ட கள்வனை, வையமுற்றும்
ஒருங்குறவுண்ட பெருவயிற்றாளனை, மாவலிமாட்டு
இருங்குறளாகி இசையவோர் மூவடி வேண்டிச்சென்ற
பெருங்கிறியானை அல்லால், அடியேன் நெஞ்சம் பேணலதே.”

“churunguRi veNNey thoduvuNda kaLvanai, vaiyyamuRRum
orunguRa uNda peruvayiRRALanai, mAvalimAttu
irungkuRaLaki isaiyavOr moovadi vENdicchenRa
perungkiRiyAnai allAI, adiyEn nencham pENalathE.”

I am His servant! My heart will not solicit anyone else other than the Lord, Who stealthily took away the butter collected and saved in a secured pot kept hanging from the ceiling, Who swallowed all the worlds leaving nothing into His wide stomach, Who tactfully approached Emperor mahAbali as a dwarf and begged just three feet of land from him.

92. Not only by His qualities, but even through His forms, He does likewise.

“நின் மூர்த்தி பல்கூற்றிலொன்று காணலுமாங்கொல்?”

“nin moorthi palkooRRilonRu kANalumAm kol?”

Can anyone see at least one of the many aspects of Your form?

93. He blesses the seers who praise Him by His names and meditate on His form.

“காலை நன்ஞானத்துறை படிந்தாடிக் கண்போது செய்து

மாலை நன்னாவில் கொள்ளார், நினையாரவன் மைப்படியே.”

“kAlai nal jn~AnatthuRai padinthAdik kaNpOthu ceithu

mAlai nal Avil koLLAr, ninai yAr avan maippadiyE.”

There are not many who do not even think of the Lord's dark form; nor worship Him in the evening uttering His names with devotion closing their eyes; nor do they immerse themselves in spiritual knowledge. (The implied message is that only the virtuous few will devote themselves in these activities and get blessed by Him.)

94. *Without such a spiritual knowledge, even if one utters one of His names, the Lord blesses him.*

“எப்படி ஊரா மிலைக்கக் குருட்டா மிலைக்கும் என்னும்

அப்படி யானும் சொன்னேன், அடியேன் மற்று யாது என்பனே.”

“eppadi oorA milaikkak kuruttA milaikkum ennum

appadi yAnum chonnEn, adiyEn maRRu yAthu enbanE.”

I also worship You, like the blind cows make sounds following the cows who do so on their return to their sheds. I am Your servant, what else can I say?

95. *The Lord provides only benefits to those who surrender to Him, like a mother and a father.*

“யாதானும் பற்றி நீங்கும் விரதத்தை நல்வீடு செய்யும்

மாதாவினைப் பிதுவைத் திருமாலை வணங்குவனே.”

“yAthunum paRRi neengum virathatthai nal veedu ceyyum

mAthAvinaip pithuvait thirumAlai vaNanguvanE.”

I surrender to the Consort of SrI, who is like a mother and a father, and Who

made me to leave all other paths.

96. He has created quite a number of deities, religions and the means of worship only to kindle such devotion towards Him.

“வணங்கும் துறைகள் பலபலவாக்கி, மதிவிகற்பால்

பிணங்கும் சமயம் பலபலவாக்கி, அவையவைதோறு

அணங்கும் பலபலவாக்கி, நின்மூர்த்தி பரப்பி வைத்தாய்!

இணங்கு நின்னோரை யில்லாய்! நின்கண் வேட்கை எழுவிப்பனே.”

“vaNangum thuRaikaL palapala Akki, mathi vikaRpAl

piNangum camayam palapala Akki, avaiyavaithORu

aNangum palapala Akki, nin moorthi parappi vaitthAy!

iNangu ninnOrai illAy! ninkaN vEtikai ezhuvippanE.”

You have created various means of worship! According to the different levels of knowledge of the people, You have created various religions opposed to each other. Within every religion, You have created various deities, through whom You have scattered Your own forms every where! There is none comparable to You at all! I shall develop my devotion only towards You, further and further.

97. He is surrounded by nitya sooris who are worshipping Him continuously, without a break, with the greatest devotion.

“இமையோர்கள் குழாம்

தொழுவதும் சூழ்வதும் செய் தொல்லை மாலைக் கண்ணாரக் கண்டு

கழிவதோர் காதலுற்றார்க்கும் உண்டோ கண்கள் துஞ்சுதலே?”

“imaiyOrkaL kuzhAm

thozhuvathum, soozhvathum cey thollai mAlaik kaNNArak kaNdu

kazhivathOr kAthal uRRArkkum uNdO kaNkaL thunchuthalE?"

Will there be any rest by way of sleep for the eyes of those who are blessed with such immense devotion towards the Lord, Who has neither beginning nor an end, and Who is being continuously worshipped by the countless nitya sooris, surrounding Him on all the sides.

98. He has the wonderful quality of simplicity which cannot be fully realized even by the nitya sooris.

“இமையோர் தமக்கும்

தன்சார்விலாத தனிப்பெரு முர்த்திதன் மாயம் செவ்வே

நெஞ்சால் நினைப்பரிதால் வெண்ணெயுண் என்னும் ஈனச் சொல்லே.”

“imaiyOr tamakkum

tan cArvilAtha thanipperu moorthi-than mAyam chevve

nenchAl ninaipparithAl veNNei ooN ennum eenac chollE.”

It is almost impossible to imagine, even for the nitya sooris, about the meanest act of stealing and eating the butter (in cowherds' homes) indulged by the Lord, Who has no one who can be said to be equal to Him, and Who has the pleasantest form which has no parallel at all!

99. The Lord is the only one, Who thus does good to all, without exception, by protecting them and granting the spiritual knowledge to them.

“ஈனச்சொல்லாயினுமாக, எறிதிரை வையம் முற்றும்

ஏனத்துருவாய் இடந்தபிரான், இருங்கற்பகம் சேர்

வானத்தவர்க்கும் அல்லாதவர்க்கும் மற்றெல்லா யவர்க்கும்
ஞானப்பிரானை அல்லால் இல்லை நான் கண்ட நல்லதுவே.”

“eenac chollAyinum Aka, eRi thirai vaiyam muRRum
Enatthuu ruvAy idantha-pirAn, irungkaRpakam cEr
vAnatthavarkkum allAthavarkkum maRRellAyavarkkum
jn~Anap-pirAnai allAl illai nAn kaNda nallathuvE.”

Let my conclusion be the meanest for some! There is nothing that I know better than my Lord, Who, as the incarnation of VarAha, picked up the world with the horn from the violent waters of the deluge; and Who blessed all the gods, humans and all others like sages, with the spiritual knowledge!

bhUvarahan-srimatam

100. Like the Lord, this work about Him will also do good to all who have gone through this; they will be saved from any more miserable births.

“இந்நூறும் வல்லார் அழுந்தார் பிறப்பாம்

பொல்லா அருவினை மாய வன்சேற்றள்ளல் பொய்நிலத்தே.”

“innooRum vallAr azhunthAr piRappAm

pollA aruvinaI mAYa van-chERR aLLaI poinilatthE.”

Those, who master these hundred verses, will not fall any more into the muddy waters of births and rebirths, in this deceptive world, which are miserable and cannot be avoided otherwise.

SRI NAMMAZHVAR THIRUVADIGALE SARANAM

SURRENDER AT THE FEET OF POORVACHARYARS !

SURRENDER AT THE FEET OF PRAKRUTHAM ACHARYAS !

sadagopan.org

nammAzhAr thiruvadigaLE charanam - thanks:Sri.AMR.Kannan

Appendix

MAIolan - SrI Matam

ஸ்ரீ:

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

ருக்வேத ஸாரமான

திருவிருத்தம்

NammAzhvAr aruLicchydha

Tiruviruttam

(rg Veda Saaram)

தனியன்

கிடாம்பியாச்சான் அருளிச்செய்தது

கருவிருத்தக்குழி நீத்தபின் காமக் கடுங்குழிவீழ்ந்து,
ஒருவிருத்தம் புக்குழலுறுவீர்! உயிரின் பொருள்கட்கு,
ஒருவிருத்தம் புகுதாமல் குருகையர் கோனுரைத்த,
திருவிருத்தத்து ஓரடி கற்றிரீர் திரு நாட்டகத்தே.

Taniyan

KidAmbiyAcchAn aruLiccheythadhu

karuviruttakkuzhi neettapin kAmak kadunkuzhiveezhndhu,

oruviruttam pukkuzhaluRuveer! uyirin poruLgatku,

oruviruttam puguthAmal kurugaiyar kOnuraitta,

tiruviruttattu Oradi kaRRireer tirunAttakattE.

ॐ

sadagopan.org

பொய்நின்ற ஞானமும் பொல்லா ஒழுக்கும் அழுக்குடம்பும்,
இந்நின்ற நீர்மை இனியாமுருமை, உயிரளிப்பான்
எந்நின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்தாய் இமையோர் தலைவா!
மெய்நின்று கேட்டருளாய், அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பமே.

1

poyninRa jn~Anamum pollA ozhukkum azhukkudambum,
inninRa neermai iniyAm uRAmai, uyiraLippAn
enninRa yOniyumAip piRantAy imaiyOr talaivA!
mey ninRu kEttaruLaai, adiyEn ceyyum viNNappamE.

செழுநீர்த்தடத்துக் கயல் மிளிர்ந்தாலொப்பச், சேயரிக்கண்
அழுநீர்துளும்ப அலமருகின்றன, வாழியரோ
முழுநீர்முகில்வண்ணன் கண்ணன் விண்ணாட்டவர் முதுவராம்
தொழுநீர் இணையடிக்கே, அன்பு சூட்டிய சூழ்குழற்கே.

2

sezhuneert tadattu kayalmiLirntAloppa, sEyarikkaN
azhuneer tuLumba alamarukinRana, vAzhiyarO
muzhuneer mukilvaNNan kaNNan viNNAttavar mootuvarAm
tozhuneer iNaiadikke, anbu choottiya soozhkuzhaRkE.

குழல்கோவலர் மடப்பாவையும் மண்மகளும் திருவும்,
நிழல்போல்வனர் கண்டு நிற்குங்கொல் மீளுங்கொல், தண்ணந்துழாய்

அழற்போல் அடும் சக்கரத்தண்ணல் விண்ணோர் தொழக்கடவும்
தழல்போல் சினத்த, அப் புள்ளின் பின்போன தனிரெஞ்சமே. 3

kuzhalkOvalar madappAvaiyum maNmagaLum thiruvum,
nizhalpOlvanar kaNdu niRkungkol meeLungkol, taNNantuzhAi
azhal pOl adum cakkarattaNNal viNNOr tozhakkadavum
tazhalpOl sinatta, ap puLLin pinpOna taninencamE.

தனிரெஞ்சம் முன்னவர் புள்ளேகவர்ந்தது, தண்ணந்துழாய்க்கு
இனிரெஞ்சம் இங்குக் கவர்வது யாமிலம், நீ நடுவே
முனிவஞ்சப்பேய்ச்சி முலைசுவைத்தான் முடிகுடுதுழாய்
பனிரஞ்சமாருதமே, எம்மதாவி பனிப்பியல்வே?

4

taninencam munnavar puLLE kavarnatu, taNNantuzhAykkku
ini nencam inguk kavarnatu yAmilam, nee naduvE
munivancap pEycchi mulai suvaittAn mudisUdutuzhAi
paninanca mArutamE, emmatAvi panippiyalvE?

பனிப்பியல்வாக உடைய தண்வாடை, இக்காலம் இவ்வூர்
பனிப்பியல்வெல்லாம் தவிர்ந்து எரிவீசும், அந் தண்ணந்துழாய்
பனிப்புயல் சோரும் தடங்கண்ணி மாமைத் திறத்துக்கொலாம்?
பனிப்புயல் வண்ணண், செங்கோல் ஒரு நான்கு தடவியதே? 5

panipiyalvAga udaiya taNvAdai, ikkAlam ivvUr

panipiyalvellAm tavirntu eriveesum, an taNNantuzhAy

panippuyal cOrum tadangaNNi mAmaitt tiRattukkolAm

panippuyal vaNNaN, chengkOl oru naanRu tadAviyatE?

தடாவிய அம்பும் முரிந்த சிலைகளும் போகவிட்டு,

கடாயின கொண்டொல்கும் வல்லியீதேனும், அசுரர்மங்கக்

கடாவிய வேகப் பறவையின் பாகன் மதனசெங்கோல்

நடாவிய கூற்றங்கண்டீர், உயிர் காமின்கள் ஞாலத்துள்ளே.

6

tadAviya ambum murinda silaikaLum pOgavittu,

kadAyina koNdolkum valliyeetEnum, asurarmangak

kadAviya vEkap paRavaiyin paagan mathanasengOl

nadAviya kooRRangkaNdeer, uyir kAminkaL jn~AlattuLLE.

ஞாலம் பணிப்பச் செறித்து, நன்னீரிட்டுக் கால்சிறைத்து

நீலவல்லேறு பொராநின்ற வானம் இது, திருமால்

கோலம் சுமந்து பிரிந்தார் கொடுமை குழறு தண்பூங்

காலங்கொலோ அறியேன், வினையாட்டியேன் காண்கின்றவே?

7

jn~Alam panippac cerittu, nanneerittuk kAlsidaintu

neelavallERu porAninRa vAnam idhu, tirumAl

kOlam sumandu pirindAar kodumai kuzhaRu taNpoong

kAlankolO aRiyEn, vinai aattiyEn kaaNkinRavE?

காண்கின்றனகளும் கேட்கின்றனகளும் காணில், இந்நாள்
பாண்குன்றநாடர் பயில்கின்றன, இதெல்லாம் அறிந்தோம்
மாண்குன்றமேந்தி தண்மாமலை வேங்கடத்து உம்பர்நம்பும்
சேண்குன்றம் சென்று, பொருள்படைப்பான் கற்ற திண்ணனவே.

8

kaaNkinRanakaLum kEtkinRanakaLum kaaNil, innaaL

paaNkunRanAdar payilkinRana, idhellAm aRindOm

maaNkunRamEndi taNmAmalai vEngadattu umbarnambum

cENkunRam cenRu, poruLpadaippAn kaRRa tiNNanavE.

திண்பூஞ்சடர்நுதி நேமியஞ்செல்வர், விண்ணாடனைய
வண்பூமணிவல்லி யாரே பிரிபவர்தாம்?, இவையோ
கண்பூங்கமலம் கருஞ்சடராடி வெண்முத்தரும்பி
வண்பூங்குவளை, மடமான் விழிக்கின்ற மாயிதழே.

9

tiN pooncudar nuti nEmi amselvar,viN Naadanaiya

vaNpoo maNivalli yaarE piribavar tAm, ivaiyO

kaN poongkamalam karuncudarAdi veNmuttarumbi

vaN poongkuvaLai, madamaan vizhikkinRa maayidazhE.

மாயோன் வடதிருவேங்கட நாட, வல்லிக்கொடிகாள்!

நோயோ உரைக்கிலும் கேட்கின்றிலீர் உரையீர் நுமது

வாயோ அதுவன்றி வல்வினையேனும் கிளியும் எங்கும்

ஆயோ அடும் தொண்டையோ, அறையோ இதறிவறிதே. 10

mAyOn vadatiruvEnkada nAda,vallikkodikaal!

nOyO uraikkilum kEtKinRileer uraiyeer numadhu

vAyO aduvanRi valvinaiyEnum kiLiyum eLgum

aayO adumtoNdaiyO, aRaiyO idaRivaridE.

அரியன யாம் இன்று காண்கின்றன, கண்ணன் விண்ணனையாய்!

பெரியன காதம் பொருட்கோ பிரிவென, ஞாலமெய்தற்கு

உரியன வெண்முத்தும் பைம்பொன்னும் ஏந்தி ஓரோகுடங்கைப்

பெரியென கெண்டைக் குலம்,இவையோ வந்து பேர்கின்றவே? 11

ariyana yAm inRu kaaNkinRana, kaNNan viNNanaiyAy!

periyana kAtam porutkO pirivene, jn~Alam eitaRku

uriyena veNmuttum paimponnum Endi OrO kudangaip

periyena keNdaik kulam, ivaiyO vandu pErkinRavE?

பேர்கின்றது மணி மாமை, பிறங்கியள்ளல் பயலை

ஊர்கின்றது கங்குல் ஊழிகளே, இதெல்லாமினவே

ஈர்கின்ற சக்கரத்தெம்பெருமான் கண்ணன் தண்ணந்துழாய்

சார்கின்ற நன்னெஞ்சினார், தந்து போன தனிவளமே.

12

pErkinRatu maNi mAmai, piRangiyaLLal payalai

UrkinRatu kangul Uzhiga LE, itellAm inavE

IrkinRa cakkarattu emperumaan kaNNan taNNantuzhAy

cArkinRa nal nenjinAar, tandu pOna tanivaLamE.

தனிவளர் செங்கோல் நடாவு, தழல்வாய் அரசவியப்

பனிவளர் செங்கோல் இருள்வீற்றிருந்தது, பார்முழுதும்

துனிவளர் காதல் துழாயைத் துழாவு தண்வடைதடிந்து

இனிவளை காப்பவர் ஆர், எனை ஊழிகள் ஈர்வனவே.

13

tanivaLar sengOl nadAvu, tazhalvAy arasaviyap

panivaLar sengOl iruLveeRRirundadu, pArmuzhutum

tunivaLar kAdal tuzhAyait tuzhAvu taN vAdai tadintu

ini vaLai kAppavar aar, enai UzhigaL IrvanavE.

ஈர்வன வேலும் அஞ்சேலும், உயிர்மேல் மிளிர்ந்திவையோ

பேர்வனவோ வல்ல தெய்வ நல்வேள்கலை, பேரொளியே

சோர்வன நீலச் சுடர்விடும் மேனியம்மான் விசம்பூர்

தேர்வன, தெய்வமன்னீர் கண்ணோ? இச்செழுங்கயலே?

14

eeervana vElum anchElum, uyirmEl miLirndivaiyO
pErvanavO valla deiva nalvELkaNai, pEroLiyE
sOrvana neelac cudarvidum mEniyammAn visumbUr
tErvana, deivamanneera kaNNO icchezhunkayalE?

‘கயலோ நுமகண்கள்?’ என்று களிறு வினவிநிற்றீர்,
அயலோர் அறியிலும் ஈதென்ன வார்த்தை, கடல்கவர்ந்த
புயலோடுலாம் கொண்டல் வண்ணன் புனவேங்கடத்து எம்மொடும்
பயலோவிலீர், கொல்லைக் காக்கின்ற நாளும் பலபலவே. 15

'kayalO numakaNkaL?' enRu kaLiRu vinaviniRRIr,
ayalOr aRiyilum Idhenna vArttai, kadal kavarnta
puyalOduLAm koNdal vaNNan punavEnkadattu emmodum
payalOvileer, kollaik kaakkinRa naaLum palapalavE.

பலபல ஊழிகள் ஆயிடும், அன்றியோர் நாழிகையைப்
பலபல கூறிட்ட கூறுமிடும், கண்ணன் விண்ணனையாய்!
பலபல நாளன்பர் கூடிலும் நீங்கிலும் யாம்மெலிதும்
பலபல குழலுடைத்து, அம்ம! வாழி இப் பாயிருளே. 16

palapala oozhigaL aayidum, anRiyOr nAzhigaiyaip
palapala kooRitta kooRaayidum, kaNNan viNNanaiyAy!

palapala naaL anbar koodilum neengilum yAm melitum

palapala soozhal udaittu, amma! vAzhi ippAy iruLE.

இருள் விரிந்தால் அன்ன மாநீர்த் திரைகொண்டு வாழியரோ

இருள் பிரிந்தாரன்பர் தேர்வழிதூரல், அரவணமேல்

இருள் விரிநீலக் கருநாயிறுசுடர் கால்வதுபோல்

இருள் விரிசோதிப், பெருமான் உறையும் எறிகடலே!

17

iruL virindAl anna mAneert tiraikoNdu vAzhiyarO

iruL pirindAr anbar tErvazhi tUral, aravaNaimEl

iruL viri neelak karunAyiRusudar kAlvadupOl

iruL viri cOthip, perumAn uRaiyum eRikadalEl

கடல்கொண்டு எழுந்தது வானம் அவ்வானத்தை அன்றிச்சென்று

கடல்கொண்டு எழுந்த அதனால் இது, கண்ணன் மண்ணும் விண்ணும்

கடல்கொண்டு எழுந்த அக்காலங்கொலோ! புயற் காலங்கொலோ!

கடல்கொண்ட கண்ணீர், அருவி செய்யா நிற்கும் காரிகையே. 18

kadal koNdu ezhundadu vAnam avvAnattai anRicchenRu

kadal koNdu ezhunda adanAl idu, kaNNan maNNum viNNum

kadal koNdu ezhunda akkAlankolO! puyaR kAlankolO!

kadal koNda kaNNeer, aruvi seyyA niRkum kArikaiyE.

காரிகையார் நிறை காப்பவர் யாரென்று, கார்கொண்டு இன்னே
மாரிகை ஏறி அறையிடும் காலத்தும், வாழியரோ
சாரிகைப் புள்ளர் அந்தண்ணந் துழாயிறை கூயருளார்
சேரிகையேறும், பழியாய் விளைந்தது என் சின்மொழிக்கே.

19

kArikaiyAr niRai kAppavar yArenRu, kArkoNdu innE
mAri kaiyERi aRaiyidum kAalattum, vAzhiyarO
cArikaip puLLar antaNnan tuzhAy iRai kooy aruLaar
cEri kai Erum, pazhiyAy viLaindatu en sinmozhiKKē.

சின்மொழி நோயோ கழிபெருந்தெய்வம், இந் நோயினதென்று
இன்மொழி கேட்கும் இளந்தெய்வம் அன்றிது வேல! நில் நீ
என்மொழி கேண்மின் என் அம்மனைமீர்! உலகேழும் உண்டான்
சொல்மொழி, மாலை அந் தண்ணந்துழாய் கொண்டு சூட்டுமினே.

20

cinmozhi nOyO kazhiperun deivam, in nOy inathenRu
inmozhi kEtTkum iLandeivam anRitu vEl! nil nee
enmozhi kENmin en ammanai meer! ulakEzhum uNdAn
colmozhi, mAlay antaNnantuzhAy koNdu coottuminE

சூட்டுநன் மாலைகள் தூயனவேந்தி, விண்ணோர்கள் நன்னீர்
ஆட்டி அந் தூபம் தராநிற்கவே அங்கு, ஓர் மாயையினால்

ஈட்டிய வெண்ணை தொடுவுண்ணப் போந்திமிலேற்று வன்குன்

கோட்டிடை ஆடினை கூத்து அடலாயர் தம் கொம்பினுக்கே.

21

soottunan mAlaigAL tUyana vEndhi,viNNOrgAL nanneer

aatti andoopam tarA niRkavE angu, Or mAyaiyinAl

Ittiya veNNai toduvuNNap pOndimilERRu van kUn

kOttidai aadinai kUttu adal aayar tam kombinukKE.

கொம்பார் தழைகை சிறுநாணெறிவிலம் வேட்டைகொண்டாட்டு

அம்பார் களிறு வினவுவது ஐயர் புள்ளூரும் கள்வர்

தம்பாரகத்தென்றுமாடாதன தம்மில் கூடாதன

வம்பார் வினாச்சொல்லவோ, எம்மை வைத்தது இவ் வான்புனத்தே? 22

kombAr tazhaikai siRunAN eRivilam vEttaikoNdaaTTu

ambAr kaLiRu vinavuvat aiyar puLLUrum kaLvar

tampAr agattu enRum AdAtana tammil koodAtana

vambAr vinAccholla vO, emmai vaittatu iv vAnpunattE?

புனமோ புனத்தயலே வழி போகும் அருவினையேன்

மனமோ மகளிர் நுங்காவல் சொல்லீர், புண்டரீகத்து அங்கேழ்

வனமோர் அனைய கண்ணான் கண்ணன் வானாடு அமரும் தெய்வத்து

இனமோர் அனையீர்களாய், இவையோ நும் இயல்வுகளே?

23

punamO punattayalE vazhi pOgum aruvinaiyEn

manamO magalir nungkAval solleer, puNdarIgattu angEzh

vanamOr anaiya kaNNaan kaNNan vAnAdu amarum deivattu

inamOr anaiyIrgaLaay, ivai yO num iyalvugaLE?

இயல்வாயின வஞ்ச நோய்கொண்டு உலாவும், ஓரோகுடங்கைக்
கயல் பாய்வன பெரு நீர்க்கண்கள் தம்மொடும், குன்றமொன்றால்
புயல்வாயின நிரை காத்த புள்ளுந்தி கள்ளுரும் துழாய்க்
கொயல்வாய் மலர்மேல், மனத்தொடு என்னாங்கொல் எம் கோல்வளைக்கே? 24

iyalvAyina vanja nOykoNdu ulAvum, OrO kudangaik

kayal pAyvana peru neerrkkaNgaL tammodum, kunRamonRaal

puyalvAyina nirai kAtta puLLUrti kaLLUrum tuzhAy

koyalvAy malarmEl, manattOdu en aamgol em kOlvaLaikkE?

எங்கோல் வளை முதலா, கண்ணன் மண்ணும் விண்ணுமளிக்கும்
செங்கோல் வளைவு விளைவிக்குமால், திறல் சேரமரர்
தங்கோனுடைய தங்கோன் உம்பர் எல்லாயவர்க்கும் தங்கோன்
நங்கோன் உகக்கும் துழாய், என்செய்யாது இனி நானிலத்தே? 25

emkOl vaLai mudala, kaNNan maNNum viNNum aLikkum

senkOl vaLaivu viLaivikkum mAl, tiRal sEr amaran

tamkOnudaiya tam kOn umbar ellAyavarkkum tam kOn

nam kOn ugakkum tuzhaAy, en ceyyAtu ini nAnilattE?

நானிலம் வாய்க்கொண்டு நன்னீரறமென்று கோதுகொண்ட,
வேனிலஞ் செல்வன் சுவைத்துமிழ் பாலை, கடந்தபொன்னே!
கால்நிலந் தோய்ந்து விண்ணோர் தொழும் கண்ணன் வெஃ. காவுது அம்பூந்
தேனிலஞ் சோலை அப்பாலது, எப்பாலைக்கும் சேமத்ததே. 26

nAnilam vAykkondu nanneer aRamenRu kOtukoNda,

vEnil am selvan suvaittumizh pAlai, kadanta ponnE!

kAl nilam tOyntu viNNOr tozhum kaNNan vehkA vudhu ampoon

tEniLam cOlai appAlatu, eppAlaikkum cEmattatE.

சேமம் செங்கோன் அருளே, செருவாரும் நட்பாகுவரென்று
ஏமம் பெற வையம் சொல்லும் மெய்யே, பண்டெல்லாம் அறைகூய்
யாமங்கள் தோறெறி வீசும் நங்கண்ணன் அந் தண்ணந்துழாய்த்
தாமம் புனைய, அவ்வாடை ஈதோவந்து தண்ணென்றதே. 27

sEmam sengOn aruLE, seruvArum natpAguvar enRu

yEmam peRa vaiyam sollum meyyE, paNdellAam aRaikooy

yAmangal toRu eri veesum nam kaNNan am taNNanthuzhAyt

tAmam punaiya, avvAdai ItO vandu taNNenRatE.

தண்ணந்துழாய் வளைகொள்வது யாமிழப்போம், நடுவே

வண்ணந்துழாவி ஓர் வாடையுலாவும், வள்வாயலகால்

புள்நந்துழாமே பொருநீர்த்திருவரங்கா! அருளாய்

எண்ணம் துழாவுமிடத்து, உளவோபண்டும் இன்னன்னவே?

28

taNNan tuzhAy vaLaikoLvadu yAmizhappOm, naduvE

vaNNam tuzhAvi Or vAdai ulAvum, vaLvAy alagAl

puL nan tuzhAmE poruneert tiruvarangA! aruLaay

eNNam tuzhAvum idattu, uLavO paNdum innannavE?

இன்னன்ன தூது எம்மை ஆளற்றப் பட்டிரந்தாள் இவளென்று

அன்னன்ன சொல்லா பெடையொடும் போய்வரும், நீலமுண்ட

மின்னன்ன மேனிப் பெருமானுலகில் பெண் தூதுசெல்லா

அன்னன்ன நீர்மை கொலோ, குடிச்சீர்மையில் அன்னங்களே!

29

innanna toodu emmai aaL aRRap pattirantaal ivaL enRu

annanna sollAp pedaiyodum pOyvarum, neelamuNda

minnanna mEnip perumAn ulakil peN tootu cellA

annanna neermai kolO, kudiccIrmaiyl annankaLE!

அன்னம் செல்வீரும் வண்டானம் செல்வீரும் தொழுதிரந்தேன்

முன்னம் செல்வீர்கள் மறவேல்மினோ கண்ணன் வைகுந்தனோடு

என்னெஞ்சினாரைக் கண்டால் என்னைச் சொல்லி அவரிடை நீர்

இன்னம் செல்லீரோ, 'இதுவோ தகவென்று' இசைமின்களே! 30

annam celveerum vaNdAnam celveerum tozhutirantEn

munnam celveerkaL maRavElminO kaNNan vaikuntanOdu

en nenjinAraik kaNdAl ennaic colli avaridai neer

innam celleerO, ituvO tagavu enRu isaiminkaLE!

இசைமின்கள் தூதென்று இசைத்தால் இசையிலம், எந்தலைமேல்

அசைமின்கள் என்றால் அசையிங்கொலாம், அம்பொன் மாமணிகள்

திசைமின் மிளிரும் திருவேங்கடத்துவன்தான் சிமயம்

மிசைமின் மிளிரிய போவான் வழிக்கொண்ட மேகங்களே! 31

isaimingaL toodenRu isaittAl isaibilam, en talaimEl

asaimingaL enRaal asaiyyum kol aam, am pon mAmaNigaL

tisaimin miLirum tiruvEnkadattu vantaal cimayam

misai min miLiriya pOvAn vazhikkoNda mEgangaLE!

மேகங்களோ! உரையீர், திருமால் திருமேனி ஓக்கும்

யோகங்கள் உங்களுக்கு எவ்வாறு பெற்றீர்?, உயிரளிப்பான்

மாகங்கள் எல்லாம் திரிந்து நன்னீர்கள் சுமந்து நுந்தம்

ஆகங்கள் நோவ, வருந்தும் தவமாம் அருள்பெற்றதே? 32

mEgankaLO! uraiyeer, tirumAl tirumEni okkum
yOgangaL ungaLukku evvARu peRReer?, uyiraLippAn
mAgankaL ellAm tirintu nanneergaL sumandu nundam
aagankaL nOva, varundum tavamAm aruL peRRatE?

அருளார் திருச்சக்கரத்தால் அகல்விசம்பும் நிலனும்
இருளார் வினகெடச் செங்கோல் நடாவுதிர், ஈங்கோர்பெண்பால்
பொருளோ எனும் இகழ்வோ? இவற்றின் புறத்தாள் என்றெண்ணோ?
தெருளோம் அரவணையீர், இவள் மாமை சிதைக்கின்றதே. 33

aruLaar tirucchakkarattAl agal visumbum nilanum
iruLaar vinaikeda cenkOl nadAvudir, InkOr peNpAl
poruLO enum igazhvO? ivaRRin puRattAL enReNNO?
teruLOm aravaNaiyeer, ivaL mAmai sitaikkinRatE.

சிதைக்கின்றது ஆழி என்று ஆழியைச் சீறி, தன் சீறடியால்
உதைக்கின்ற நாயகன் தன்னொடும் மாலே, உனது தண்தார்
ததைக்கின்ற தண்ணந் துழாயணிவான் அதுவே மனமாய்ப்
பதைக்கின்ற மாதின் திறத்து அறியேன் செயற் பாலதுவே. 34

sitaikkinRatu aazhi yenRu aazhiyaic cIRi, tan seeRادیAl
udaikkinRa nAyagan tannodum mAIE, unadu taN taar

tadaikkinRa taNNam tuzhAy aNivAn atuvE manamAy

pataikkinRa mAdhin tiRattu aRiyEn seyaR pAladuvE

பால்வாய்ப் பிறைப்பிள்ளை ஒக்கலைக் கொண்டு, பகலிழந்த

மேல்பால் திசைப்பெண் புலம்புறு மாலை, உலகளந்த

மால்பால் துழாய்க்கு மனமுடையார்க்கு நல்கின்றையெல்லாம்

சோல்வான் புகுந்து, இதுவோர் பனிவாடை துழாகின்றதே.

35

pAlvAyp piRaippiLLai okkalaik koNdu, pagal izhanda

mElpAl tisaippen pulambuRu mAlai, ulagaLanta

mAlpAl tuzhAykku manamudaiyArkku nalkiRRai ellaam

chOlvaAn pukuntu, itu Or panivAdai tuzhAkinRatE.

துழா நெடுஞ்சுழிருள் என்று, தன் தண்தாரது பெயரா

எழா நெடு ஊழி எழுந்த இக்காலத்தும், ஈங்கிவளோ

வழாநெடுந் துன்பத்தள் என்றிரங்கார் அம்மனோ! இலங்கைக்

குழா நெடுமாடம், இடித்தபிரானூர் கொடுமைகளே!

36

tuzhA nedum soozh irul enRu, tan taN tAr adu peyarA

ezhA nedu oozhi ezunda ikkaalattum, InkivaLO

vazhA nedun tunbattaL enRirangkar ammanO! ilankaik

kuzha nedumAdam, iditta pirAnAr kodumaigaLE ! 36

கொடுங்கால் சிலையர் நிரைகோளுழவர், கொலையில்வெய்ய
கடுங்கால் இளைஞர் துடிபடும் கவ்வைத்து, அருவினையேன்
நெடுங்காலமும் கண்ணன் நீள்மலர்ப்பாதம் பரவிப் பெற்ற
தொடுங்கால் ஓசியும் இடை, இளமாஞ்சென்ற சூழ்கடமே.

37

kodunkAl silaiyar niraikOL uzhar, kolaiyil veyya
kadunkaal iLain~ar tudipadum kavvaittu, aruvinaiyEn
nedunkAlamum kaNNan neeL malarp paadham paravip peRRa
todunkAl osiyum idai, iLamAn senRa soozhkadamE.

கடமாயினகள் கழித்து, தன்கால் வன்மையால் பலநாள்
தடமாயின புக்கு நீர்நிலை நின்ற தவமிதுகொல்,
குடமாடி இம்மண்ணும் விண்ணும் குலுங்க உலகளந்து
நடமாடிய பெருமான், உருவொத்தன நீலங்களே.

38

kadamAyinagaL kazhittu, tam kAl vanmaiyAl pala nAL
tadamAyina pukku neernilai ninRa tavamitu kol,
kudamAdi immaNNum viNNum kulunga ulakaLantu
nadamAdiya perumAn, uruvottana neelankaLE.

நீலத் தடவரை மேல் புண்டரீக நெடுந்தடங்கள்
போல, பொலிந்து எமக்கு எல்லாவிடத்தவும், பொங்குமுந்நீர்

ஞாலப்பிரான் விசம்புக்கும் பிரான் மற்றும் நல்லோர் பிரான்

கோலம் கரியபிரான், எம்பிரான் கண்ணின் கோலங்களே.

39

neelat tadavarai mEl puNdarIga nedun tadangaL

pOla, polindu emakku eIlA vidattavum, ponku munneer

jn~Alap pirAn visumbukkum pirAan maRRum nallOr piraan

kOlam kariyapirAn, em pirAn kaNNin kOlangaLE.

கோலப் பகல் களிதொன்று கல்பய்ய, குழாம்விரிந்த

நிலக்கங்குல் களிதெல்லாம் நிறைந்தன, நேரிழையீர்!

ஞாலப்பொன்மாதின் மனாள் துழாய்நங்கள் குழ்குழற்கே

ஏலப் புனைந்து என்னைமார், எம்மை நோக்குவது என்கொலோ!

40

kOlap pagal kaLiRonRu kal puyya, kuzhAm virinda

neelakkangul kaLiRellaam niRaindana, nErizhaiyeer!

jn~Aala ponmAdin maNaaLan tuzhAy nangaL soozh kuzhaRkE

Elap punaindu ennaimAr, emmai nOkkuvatu enRu kolO!

என்றும் புன்வாடை இதுகண்டறிதும், இவ்வாறு வெம்மை

ஒன்றும் உருவும் சுவடும் தெரியிலம், ஓங்கசுரர்

பொன்றும் வகை புள்ளை ஊர்வான் அருள் அருளாத இந்நாள்

மன்றில் நிறைபழி தூற்றி, நின்று என்னை வன்காற்று அடுமே. 41

enRum punvAdai idu kaNdaRidum, ivvARu vemmai
onRum uruvum suvadum teriyilam, Ongu asurar
ponRum vakai puLLai UrvAn aruL aruLaada innaaL
manRil niRaipazhi tooRRi, ninRu ennai vankaaRRu adumE.

வன்காற்று அறைய ஒருங்கே மறிந்து கிடந்தலர்ந்த,
மென்கால் கமலத்தடம்போல் பொலிந்தன, மண்ணும் விண்ணும்
என்காற்கு அளவின்மை காண்மின் என்பான் ஒத்துவான் நிமிர்ந்த
தன்கால் பணிந்த என்பால், எம்பிரான் துடங்கண்களே.

42

vankaaRRu aRaiya orungE maRindu kidantu alarnta,
menkAl kamalattadam pOl polintana, maNNum viNNum
enkaaRku aLavinmai kaaNmin enbAn ottuvaan nimirnda
tankAal paNinda enpAl, empirAn tadam kaNkaLE.

கண்ணும் செந்தாமரை கையும் அவைஅடியோ அவையே,
வண்ணம் கரியதோர் மால்வரை போன்று, மதிவிகற்பால்
விண்ணும் கடந்து உம்பர் அப்பால் மிக்குமற்று எப்பால் எவர்க்கும்
எண்ணும் இடத்ததுவோ, எம்பிரானது எழில்நிறமே?

43

kaNNum sentAmarai kaiyum avai adiyO avaiyE,
vaNNam kariyatOr mAlvarai pOnRu, madivikaRpAl

viNNum kadandu umbar appAl mikku maRRu eppAl evarkkum
eNNum idattaduvO, empirAnatu ezhilniRamE?

நியமயர் கோலமும் பேரும் உருவும் இவையிவையென்று,
அறமயல் ஞானச் சமயிகள் பேசிலும், அங்கங்கெல்லாம்
உறவுயர் ஞானச்சுடர் விளக்காய் நின்றதன்றி ஒன்றும்
பெறமுயன்றார் இல்லையால், எம்பிரான் தன் பெருமையையே.

44

niyam uyarkOlamum pErum uruvum ivai ivai enRu,
aRamuyal jn~Anac camayigaL pEsilum, angangellAm
uRavuyar jn~Anac cudarviLakkAy ninRatanRi onRum
peRa muyanRaar illaiyAl, empirAn tan perumaiyaiyE

பெருங்கேழலார் தம் பெருங்கண் மலர்ப் புண்டரீகம் நம்மேல்
ஒருங்கே பிறழவைத்தார் இவ்வகாலம், ஒருவர் நம்போல்
வரும் கேழ்பவர் உளரே? தொல்லை வாழியம் சூழ்பிறப்பும்
மருங்கே வரப்பெறுமே, சொல்லு வாழி மடநெஞ்சமே!

45

perunkEzhalAr tam perum kaN malarp puNdarIgam nammEl
orunkE piRazhavaittAr ivvakAlam, oruvar nampOl
varum kEzhpavar uLarE? tollai vAzhiam soozhpiRappum
marunkE varappeRumE, sollu vaazhi madanencamE!

மடநெஞ்சம் என்றும் தமதென்றும், ஓர் கருமம் கருதி,
விடநெஞ்சை உற்றார் விடவோ அமையும், அப்பொன் பெயரோன்
தடநெஞ்சம் கீண்ட பிரானார் தமதடிக் கீழ்விடப் போய்த்
திடநெஞ்சமாய், எம்மை நீத்து இன்று தாறும் திரிகின்றதே. 46

madanencham enRum tamadenRum, Or karumam karudi,
vidanenjai uRRaar vidavO amaiyum, appon peyarOn
tadanencam keeNda pirAnAr tamatadik keezhvidap pOy
tidanencamAy, emmai neettu inRu taaRum tirikinRatE.

திரிகின்றது வடமாருதம், திங்கள் வெந்தீ முகந்து
சொரிகின்றது அதுவுமது கண்ணன் விண்ணார் தொழவே
சரிகின்றது சங்கம் தண்ணந்துழாய்க்கு வண்ணம் பயலை
விரிகின்றது முழு மெய்யும், என்னாங்கொல் என் மெல்லியற்கே? 47

tirikinRadu vadamArutam, tingaL ventee mugantu
sorikinRadu atuvum atu kaNNan viNNoor tozhavE
sarikinRadu changam taNNam ntuzhAykku vaNNam payalai
virikinRadu muzhu meyyum, en enaangkol en melliyaRkE?

மெல்லியல் ஆக்கைக் கிருமி, குருவில் மிளிர்ந்தது ஆங்கே
செல்லிய செல்கைத்து உலகை என்காணும், என்னாலும் தன்னைச்

சொல்லிய சூழல் திருமாலவன் கவியாது கற்றேன்?

பல்லியின் சொல்லும் சொல்லா கொள்வதோ உண்டு பண்டுபண்டே. 48

melliyal aakkaik kirumi, kuruvil miLirtandu aangE

chellia chelgaittu ulagai en kaaNum, ennAlum tannai

cholliya soozhal tirumAlavan kavi yAtu kaRREn?

palliyin chollum sollA koLvato uNdu paNdu paNdE.

பண்டும் பலபல வீங்கிருள் காண்டும், இப்பாயிருள்போல்

கண்டும் அறிவதும் கேட்பதும் யாமிலம், காளவண்ண

வண்டுண்துழாய்ப் பெருமான் மதுகுதனன் தாமோதரன்

உண்டும் உமிழ்ந்தும் கடாய, மண்ணேர் அன்ன ஒண்ணுதலே! 49

paNdum palapala veengiruL kaaNdum, ippAy iruLpOl

kaNdum aRivatum kEtpadum yAmilam, kaaLavaNNa

vaNdu uNtuzhAyp perumAn madhusUdanan dAmOdaran

uNdum umizhtum katAya, maNNEr anna oNNutalE!

ஒண்ணுதல் மாமை ஒளி பயவாமை, விரைந்து நந்தேர்

நண்ணுதல் வேண்டும் வலவ! கடாகின்று, தேன்நவின்ற

விண்முதல் நாயகன் நீள்முடி வெண்முத்த வாசிகைத்தாய்

மண்முதல் சேர்வுற்று, அருவி செய்யாநிற்கும் மாமலைக்கே. 50

oNNutal mAmai oLi payavAmai, virainthu nam tEr
naNNutal vENdum valava! kadAka inRu, tEn navinRa
viNmatal nAyagan neeLmudi veNmutta vAsigaittAy
maN mudhal sErvuRRu, aruvi seyyA niRkum mAmaLaikkE

மலைகொண்டு மத்தா அரவால் சுழற்றிய மாயப்பிரான்.
அலைகண்டு கொண்ட அமுதம் கொள்ளாது கடல், பரதர்
விலைகொண்டு தந்த சங்கம் இவை வேரித் துழாய்துணையாத்
துலைகொண்டு தாயம் கிளர்ந்து, கொள்வான் ஒத்தழைக்கின்றதே. 51

malai koNdu mattA aravAl suzhaRRiya mAyappiraan.
alai kaNdu koNda amudam koLLaatu kadal, paratar
vilai koNdu tanda sangam ivai vErit tuzhAy tuNaiyA
tulai koNdu tAyam kiLarndu, koLvAn ottazhaikkinRatE.

அழைக்கும் கருங்கடல் வெண்திரைக்கைகொண்டு போய், அலர்வாய்
மழைக்கண் மடந்தை அரவணையேற, மண்மாதர் விண்வாய்
அழைத்துப் புலம்பி முலைமலை மேல்நின்றும் ஆறுகளாய்
மழைக் கண்ண நீர், திருமால் கொடியான் என்று வார்கின்றதே! 52

azhaikkum karunkadal veNtiraik kaikoNdu pOy, alarvAy
mazhaikkaN madanthai aravaNai ERa, maNmaadar viNvAy

azhaittup pulambi mulaimalai mEl ninRum aaRukaLAy

mazhaik kaNNa neer, tirumAl kodiyaAn enRu vArkinRatE!

வாராயின முலையாள் இவள் வானோர் தலைமகளும்
சீராயின தெய்வ நன்னோயிது, தெய்வத் தண்ணந்துழாய்த்
தாராயினும் தழை ஆயினும் தண் கொம்பதாயினும் கீழ்
வேராயினும், நின்ற மண்ணாயினும் கொண்டு வீசமினே.

53

vArAyina mulaiyaal ivaL vAnOr talaimagan Am,
seer aayina deiva nal nOyithu, deivat taNNan thuzhAy
taarAyinum tazhaiyAyinum taN kombatAyinum keezh
vErAyinum, ninRa maNNaayinum koNdu veesuminE.

வீசும் சிறகால் பறத்திர், விண்ணாடு நுங்கட்கு எளிது
பேசும் படியன்ன பேசியும் போவது, நெய்தொடுவுண்டு
ஏசும் படியன்ன செய்யும் எம்மீசர் விண்ணோர் பிரானார்
மாசின் மலரடிக் கீழ், எம்மைச் சேர்விக்கும் வண்டுகளே.

54

veesum siRakAl paRattir, viNNaadu ungkatku eLitu
pEsum padiyanna pEsiyum pOvatu, neythodu vuNdu
Esumpadi anna cheyyum em Isar viNNOOr pirAnAr
maasin malaradik keezh, emmaic sErvikkum vaNdugaLE.

thiruvahindrapuram hayagrivar

வண்டுகளோ! வம்மின் நீர்ப்பூ நிலப்பூ மரத்திலொண்பூ,
உண்டு களித்து உழல்வீர்க்கு ஒன்றுரைக்கியம், ஏனமொன்றாய்
மண்துகளாடி வைகுந்த மன்னாள் குழல்வாய்விரைபோல்
விண்டுகள் வாரும், மலருளவோ நும்வியலிடத்தே? 55

vaNdugaLO! vammin neerppU nilappU marattil oN pU,
uNdu kaLittu uzhalveerkku onRu uraikkiyam, Enam onRaay
maN thukaL aadi vaikuntam annaL kuzhalvAy viraipOl
viNdugaL vArum, malar uLavO num viyalidattE?

வியலிடம் உண்ட பிரானார் விடுத்த திருவருளால்,
உயலிடம் பெற்றாய்ந்தம் அஞ்சலம் தோழி, ஓர் தண்தென்றல் வந்து
அயலிடையாரும் அறிந்திலர் அம்பூந்துழாயின் இன்தேன்
புயலுடை நீர்மையினால், தடவிற்று என் புலன்கலனே. 56

viyalidam uNda pirAnAr viduttha tiruvaruLaal,
uyalidam peRRuyintham anjalam tOzhi, Or taN tenRal vandu
ayalidaiyArum aRinthilar ampUntuzhAyin in thEn
puyaludai neermaiyaInAl, tadaviRRu en pulankalanE.

புலக்குண்டல் அப்புண்டரீகத்த போர்க்கெண்டை, வல்லியொன்றால்
விலக்குண்டுலாகின்று வேல்விழிக்கின்றன, கண்ணன் கையால்

மலக்குண்டு அமுதம் சுரந்த மறிகடல் போன்றவற்றால்
கலக்குண்ட நான்கு கண்டார், எம்மை யாரும் கழறலரே.

57

pulakkuNdal appuNdarIkatta pOr keNdai, valli onRaal
vilakkuNdu ulAakinRu vElvizhikkinRana, kaNNan kaiyAl
malakkuNdu amudam suranta maRikadal pOnRu avaRRaal
kalakkuNda nAnRu kaNdAr, emmai yArum kazhaRalarE.

கழல்தலம் ஒன்றே நிலமுமுதாயிற்று, ஒருகழல்போய்
நிழல்தர எல்லா விசம்பும் நிறைந்தது, நீண்ட அண்டத்து
உழறலர் ஞானச்சுடர் விளக்காய் உயர்ந்தோரை இல்லா
அழறலர் தாமரைக் கண்ணன், என்னோ இங்கு அளக்கின்றதே?

58

kazhal thalam onRE nilamuzhutAyiRRu, oru kazhal pOy
nizhalthara ellAa visumbum niRaintatu, neeNda aNdattu
uzhaRalar jn~Anac chudar viLakkAy uyarntOrai illA
azhaRalar tAmaraik kaNNan, ennO ingu aLakkinRatE?

அளப்பருந் தன்மைய ஊழியங்கங்குல், அந் தண்ணந்துழாய்க்கு
உளப்பெருங் காதலின் நீளிய வாயுள, ஓங்குமுந்நீர்
வளப்பெருநாடன் மதுகுதனன் என்னும் வல்வினையேன்
தளப்பெரு நீள்முறுவல், செய்யவாய தடமுலையே.

59

aLapparum thanmaiya Uzhi am kankul, am taNNantuzhAykku
uLapperum kAthaliln neeLiya vAyuLa, Ongu munneer
vaLapperunAaadan madhusUdanan ennum valvinaiyEn
taLapperu neeL muRuval, seyyavAya tadamulaiyE.

முலையோ முழுமுற்றும் போந்தில, மொய்பூங்குழல் குறிய
கலையோ அரையில்லை நாவோ குழறும், கடல் மண்ணெல்லாம்
விலையோ என மிளிரும் கண் இவள் பரமே! பெருமான்
மலையோ திரு வேங்கடமென்று கற்கின்ற வாசகமே?

60

mulaiyO muzhu muRRum pOnthila, moi pUnguzhal kuRiya
kalaiyO araiyillai nAvO kuzhaRum, kadal maNNellAm
vilaiyO ena miLirum kaN ivaL paramE! perumAn
malaiyO tiruvEnkadam enRu kaRkinRA vAchkgamE?

வாசகம் செய்வது நம்பரமே?, தொல்லை வானவர்தம்
நாயகன் நாயகர் எல்லாம் தொழுமவன், ஞாலமுற்றும்
வேயகம் ஆயினும் சோராவகை இரண்டே அடியால்
தாயவன், ஆய்க்குலமாய் வந்து தோன்றிற்று நம்மிறையே.

61

vAcagam ceyvatu nam paramE?, tollai vAnavar tam
nAyagan nAyagar ellaam tozhum avan, jn~AlamuRRum

vEyagam aayinum cOrA vagai iraNdE adiyaal

tAyavan, aaykkulamAy vantu tOnRiRRu nam iRaiyE.

இறையோ இரக்கினும் ஈங்கோர் பெண்பால், எனவும் இரங்காது,

அறையோ! என நின்றதிரும் கருங்கடல், ஈங்கு இவள்தன்

நிறையோ இனி உன் திருவருளால் அன்றிக் காப்பரிதால்

முறையோ, அரவணை மேல் பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே!

62

iRaiyO irakkinum IngOr peNpAl, enavum irangAtu,

aRaiyO! ena ninRa tirum karunkadal, Ingu ivaLtan

niRaiyO ini un tiruvaruLaal anRik kApparitAal

muRaiyO, aravaNai mEl paLLi koNda mukil vaNNanE!

வண்ணம் சிவந்துள வாளுடமரும் குளிர்விழிய,

தண்மென் கமலத் தடம்போல் பொலிந்தன, தாமிவையோ

கண்ணன் திருமால் திருமுகம் தன்னொடும் காதல் செய்தேற்கு

எண்ணம் புகுந்து, அடியெனொடு இக்காலம் இருக்கின்றவே.

63

vaNNam sivantuLa vAnAdu amarum kuLirvizhiya,

taNmen kamalat tadampOl polintana, thAm ivaiyO

kaNNan tirumAl tirumugan tannodum kAthal ceythERku

eNNam pukuntu, adiyEnodu ikkAalam irukinRavE.

இருக்கார் மொழியால் நெறியிழுக்காமை, உலகளந்த

திருத்தாளிணை நிலத்தேவர் வணங்குவர், யாமும் அவா

ஒருக்கா வினையொடும் எம்மொடும் நொந்து கனியின்மையின்

கருக்காய் கடிப்பவர் போல், திருநாமச் சொல் கற்றனமே.

64

irukkAr mozhiyAl neRi izhukkaamai, ulagaLanda

tiruttaaLiNai nilattEvar vaNanguvar, yAmum avA

orukkA vinaiyodum emmodum nondu kaniyinmaiyn

karukkAy kadippavar pOl, tiru nAmac chol kaRRanamE

கற்றுப் பிணைமலர்க் கண்ணின் குலம் வென்று, ஓரோ கருமம்

உற்றுப் பயின்று செவியொடு உசாவி, உலகமெல்லாம்

முற்றும் விழுங்கி உமிழ்ந்த பிரானார் திருவடிக்கீழ்

உற்றும் உருதும், மிளிர்ந்த கண்ணாய் எம்மை உண்கின்றவே!

65

kaRRup piNaimalark kaNNin kulam venRu,OrO karumam

uRRup payinRu seviyodu usaavi, ulagamellAm

muRRum vizhungi umizhntha pirAnAr tiruvadikkeezh

uRRum uRAduM, miLirnta kaNNaay emmai uNkinRavE!

உண்ணாது உறங்காது உணர்வுறும் எத்தனை யோகியர்க்கும்

எண்ணாய் மிளிரும் இயல்வினவாம், எரி நீர் வளிவான்

மண்ணாகிய எம்பெருமான் தனது வைகுந்தமன்னாள்
கண்ணாய் அருவினையேன், உயிராயின காவிகளே.

66

uNNaatu uRankaatu uNarvuRum ettanai yOgiyarkkum
eNNaay miLirum iyalvinavAm, eri neer vaLi vaan
maNNaakiya em perumAn tanadu vaikuntham annaL
kaNNaay aruvinaiyEn, uyirAyina kAvikaLE.

காவியும் நீலமும் வேலும் கயலும் பலபலவென்று,
ஆவியின் தன்மை அளவல்ல பாரிப்பு, அசுரர் செற்ற
மாவியம் புள்வல்ல மாதவன் கோவிந்தன் வேங்கடம் சேர்
தூவியம் பேடை அன்னாள், கண்களாய் துணைமலரே.

67

kAviyum neelamum vElum kayalum palapala venRu,
aaviyin tanmai aLavalla paarippu, asurar seRRa
mAviyam puLvalla mAdavan gOvindan vEnkatam cEr
tooviyam pEdai annaL, kankaLaaya tuNai malarE.

மலர்ந்தே ஒழிந்தில மாலையும் மாலைபொன் வாசிகையும்
புலந்தோய் தழைப்பந்தர் தண்டுற நாற்றி, பொருகடல்குழ்
நிலந்தாவிய எம்பெருமான் தனது வைகுந்தமன்னாய்!
கலந்தார் வரவெதிர் கொண்டு, வன்கொன்றைகள் கார்த்தனவே.

68

malarndE ozhilindila mAlaiyum mAlai pon vAsigaiyum
pulanm Oy tazhaippandar taNduRa naaRRi, porukadal sUzh
nilam taviya em perumA tanatu vaikunta mannAy!
kalantAr varavetir koNdu, vankonRaikaL kArttanavE.

காரேற்று இருள்செகில் ஏற்றின் சுடருக்குளைந்து, வெல்வான்
போரேற்று எதிர்த்தது புன்தலை மாலை, புவனியெல்லாம்
நீரேற்று அளந்த நெடியபிரான் அருளாவிடுமே?
வாரேற்று இளமுலையாய், வருந்தேல் உன் வளைத்திறமே.

69

kAr ERu iruL segil ERRin sudarukkuLaindhu, velvAn
pOr ERRu etirndadu puntalai mAlai, bhuvani ellaam
neer ERu aLantha nediya pirA aruLaavidumE?
vArERRu iLamulaiyAy, varuntEl un vaLait tiRamE.

வளைவாய்த் திருச்சக்கரத்து எங்கள் வானவனார் முடிமேல்,
தளைவாய் நறுங்கண்ணித் தண்ணந்துழாய்க்கு வண்ணம் பயலை,
விளைவான் மிகவந்து நாள்திங்கள் ஆண்டு ஊழி நிற்க எம்மை
உளைவான் புகுந்து, இதுவோர் கங்குல் ஆயிரம் ஊழிகளே.

70

vaLaivAy tirucchakkarattu enkaL vAnavanAr mudimEl,
taLaivAy naRunkaNNi taNNan tuzhAykkku vaNNam payalai,

viLaivAn miga vandhu naaL thingaL aaNdu Uzhi niRka emmai

uLaivAn pugundu, idu Or kangul aayiram UzhigaLE

ஊழிகளாய் உலகேழும் உண்டான் என்றிலம், பழங்கண்டு
ஆழிகளாம் பழ வண்ணம் என்றேற்கு, அஃதே கொண்டு அன்னை
நாழிவளோவென்னும் ஞாலமுண்டான் வண்ணம் சொல்லிற்றென்னும்
தோழிகளோ! உரையீர், எம்மை அம்மனை சூழ்கின்றவே. 71

oozhikaLaay ulakEzhum uNdAn enRilam, pazham kaNdu
aazhikaLaam pazha vaNNam enRERkku, ahthE koNdu annai
nAzh ivaLO enum jn~AlamuNdAn vaNNam colliRR ennum
tOzhigaLO! uraiyeer, emmai ammanai sUzhginRavE.

சூழ்கின்ற கங்குல் சுருங்கா இருளின் கருந்திணிம்பை,
போழ்கின்ற திங்களம் பிள்ளையும் போழ்க, துழாய்மலர்க்கே
தாழ்கின்ற நெஞ்சத்து ஒருதமியாட்டியேன் மாமைக்கு இன்று
வாழ்கின்றவாறு இதுவோ, வந்து தோன்றிற்று வாலியதே. 72

soozhkhinRa kankul churunkA iruLin karum tiNimbai,
pOzhkinRa tinkal ampiLLaiyum pOzhga, tuzhAy malarkkE
tAzhkinRa nenjattu oru tamiyAttiiyEn mAmaikku inRu
vAazhginRavARu ituvO, vanthu tOnRiRu vAliyatE.

வால் வெண்ணிலவு உலகாரச் சுரக்கும் வெண் திங்களென்னும்,

பால்விண் சுரவி சுரமுதிர் மாலை, பரிதிவட்டம்

போலும் சுடரடலாழிப்பிரான் பொழில் ஏழளிக்கும்

சால்பின் தகைமை கொலாம், தமிழாட்டி தளர்ந்ததுவே?

73

vAl veNNilavu ulakArac curakkum veN tingaLennum,

pAl viN suravi suramudir mAlai, paritivattam

pOlum chudar adal AzhippirAn pozhil EzhaLikkum

cAlbin tagaimai kolAm, tamiyAtti taLarntatuvE?

தளர்ந்தும் முறிந்தும் வருதிரைப் பாயல், திருநெடுங்கண்

வளர்ந்தும் அறிவுற்றும் வையம் விழுங்கியும், மால்வரையைக்

கிளர்ந்தும் அறிதரக் கீண்டெடுத்தான் முடி குடுதுழாய்

அளைந்துண் சிறுபசுந் தென்றல், அந்தோ வந்துலாகின்றதே!

74

taLarndum muRindum varutirai pAyal, tirunedunkaN

vaLarntum aRivuRRum vaiyam vizhungiyum, mAlvaraiyai

kiLarntum aRitarak keeNdeduttAn mudi choodu tuzhAy

aLaindu uN siRu pasuntenRal, antO vandu ulAkinRatE!

உலாகின்ற கெண்டை ஒளியம்பு, எம் ஆவியை ஊடுருவக்

குலாகின்ற வெஞ்சிலை வாள்முகத்தீர், குனி சங்கிடறிப்

புலாகின்ற வேலைப் புணரியம் பள்ளியம்மான் அடியார்

நிலாகின்ற வைகுந்தமோ, வையமோ நும் நிலையிடமே?

75

ulAkinRa keNdai oLi ambu, em aaviyai Uduruvak

kulAakinRa vem silai vANmugatteer, kuni sankidaRi

pulAkinRa vElai puNariyam paLLi ammAn adiyAr

nilAkinRa vaikuntamO, vaiyamO num nilai idamE?

இடம்போய் விரிந்து இவ்வுலகளந்தான் எழிலார் தண்துழாய்,

வடம்போதினையும் மடநெஞ்சமே, நங்கள் வெள்வனைக்கே

விடம்போல் விரிதல் இதுவியப்பே வியன் தாமரையின்

தடம்போது ஒடுங்க, மெல்லாம்பல் அலர்விக்கும் வெண்திங்களே.

76

idam pOy virindu ivvulagu aLantAn ezhilAr taNtuzhAy,

vadam pOtinaiyum madanenjamE, nangaL veLvLaikkE

vidam pOl virital itu viyappE viyan tAmaraiyin

tadampOtu odunga, mel aambal alarvikkum veNtinkaLE.

திங்களம்பிள்ளை புலம்பத் தன் செங்கோல் அரசபட்ட

செங்களம் பற்றி நின்று எள்குபுன்மாலை, தென் பாலிலங்கை

வெங்களம் செய்த நம் விண்ணோர் பிரானார் துழாய்துணையா

நங்களை மாமை கொள்வான், வந்து தோன்றி நலிகின்றதே.

77

thingaL am piLLai pulampa tan sengO arasupatta
sengaLam paRRi ninRu eLgu punmaalai, ten pAl ilankai
venkaLam ceyta nam viNNOr pirAnAar tuzhAy tuNaiyA
nangaLai mAmai koLvAn, vandu tOnRi nalignRatE.

நலியும் நரகனை வீட்டிற்கும், வாணன் திண்தோள் துணித்த
வலியும் பெருமையும் யான்சொல்லும் நீர்த்தல்ல, மைவரைபோல்
பொலியும் உருவில் பிரானார் புனை பூந்துழாய் மலர்க்கே
மெலியும் மடநெஞ்சினார், தந்து போயின வேதனையே!

78

naliyum narakanaI veettiRRum, vaaNan tiNtOL tuNitta
valiyum perumaiyum yaam chollum neerttalla, maivarai pOl
poliyum uruvil pirAnAr punai pUntuzhAy malarkkE
meliyum mada nenjinAr, tandu pOyina vEtanaiyE!

வேதனை வெண்புரி நூலனை, விண்ணோர் பரவநின்ற
நாதனை ஞாலம் விழுங்கும் அநாதனை, ஞாலந்தத்தும்
பாதனைப் பாற்கடல் பாம்பணமேல் பள்ளி கொண்டருளும்
சீதனையே தொழுவார், விண்ணுளாரிலும் சீரியரே.

79

vEdanai veNpuri nUlanai, viNNOr parava ninRa
nAdanai jn~Alam vizhungum anAtanai, jn~Alam tattum

pAdanai paaRkadal pAmbaNai mEl paLLi koNdaruLum

seetanaiyE tozhuvaar, viNNuLaarilum seeriyarE.

சீர் அரசாண்டு தன் செங்கோல் சிலநாள் செலீஇக்கழிந்த,

பாரர சொத்து மறைந்தது நாயிறு, பாரளந்த

பேரரசே! எம் விசம்பரசே! எம்மை நீத்துவஞ்சித்த

ஓரரசே! அருளாய், இருளாய் வந்து உறுகின்றதே.

80

seer arasANdu tan sengOl sila naL seleeikkazhindha,

pArara sottu maRaindatu nAyiRu, pAr aLanda

pErarasE! em visumbarase! emmai neettu vancitta

OrarasE! aruLaay, iruLaay vantu uRuginRathE.

உறுகின்ற கன்மங்கள் மேலான ஓர்ப்பிலராய், இவளைப்

பெறுகின்ற தாயர் மெய் நொந்து பெறுர்கொல் துழாய்குழல்வாய்த்

துறுகின்றிலர் தொல்லை வேங்கடமாட்டவும் சூழ்கின்றிலர்

இறுகின்றதால் இவளாகம், மெல்லாவி எரிகொள்ளவே.

81

uruginRa kanmangkaL mElAna OrppilarAy, ivaLaip

perukinRa tAyar mey nontu peRaar kol tuzhAy kuzhal vAy

tuRukinRilar tollai vEngkatam Attavum sUzhkinRilar

irukinRatAl ivaL aagam, mellAvi erikoLLavE.

எரிகொள் செந்நாயிறு இரண்டுடனே உதயம் மலைவாய்,
விரிகின்ற வண்ணத்த எம்பெருமான்கண்கள், மீண்டவற்றுள்
எரிகொள் செந்தீ வீழ் அசுரரைப் போல எம் போலியர்க்கும்
விரிவ சொல்லீர் இதுவோ, வையமுற்றும் விளரியதே?

82

erikoL chennAyiRu iraNdudanE udayam malaivAy,
virikinRa vaNNatta em perumAan kaNkaL, meeNdavaRRuL
erikoL sentee veezh asuraraip pOla em pOliyarkkum
viriva solleer ituvO, vaiyamuRRum viLariyatE?

விளரிக் குரல் அன்றில் மென்படைமேகின்ற முன்றில் பெண்ணை,
முளரிக் குரம்பை இதுவிதுவாக, முகில்வண்ணன் பேர்
கிளரிக் கிளரிப் பிதற்றும் மெல்லாவியும் நைவுமெல்லாம்
தளறிற் கொலோ அறியேன், உய்யலாவது இத் தையலுக்கே!

83

viLarik kural anRil menpadai mEginRa munRil peNNai,
muLarik kurambai itu ituvAga, mukilvaNNan pEr
kiLarik kiLarip pitaRRum mellAviyum naivum ellAm
taLarin kolO aRiyEn, uyyal Avatu ittaiyalukKE!

தையல்நல்லார்கள் குழாங்கள் குழிய குழுவினுள்ளும்,
ஐயநல்லார்கள் குழிய விழவினும், அங்கங்கெல்லாம்

கைய பொன்னாழி வெண சங்கொடும் காண்பான் அவாவுவன் நான்
மையவண்ணா! மணியே, முத்தமே! என்றன் மாணிக்கமே!

84

taiyal nallArgaL kuzhAngaL kuzhiya kuzhuvinuLLum,
aiya nallAargaL kuzhiya vizhavinum, angkangkellaam
kaiya ponnAzhi veN sangodum kaaNbAn avAvuvan nAn
maiyaVaNNaa! maNiyE, muttamE! en tan maaNikkamE!

மாணிக்கங் கொண்டு குரங்கெறிவொத்து இருளோடு முட்டி,
ஆணிப்பொன்னன்ன சுடர்படுமாலை, உலகளந்த
மாணிக்கமே! என் மரகதமே! மற்றொப்பாரை இல்லா
ஆணிப்பொன்னே, அடியேனுடையாவி யடைக்கலமே!

85

maaNikkam koNdu kurangeRi ottu iruLOdu mutti,
aaNipponanna sudar padu mAlai, ulagaLanda
maaNikkamE! en maragatamE! maRRoppArai illA
aaNipponnE, adiyEnudaiya Avi adaikkalamE!

அடைக்கலத்து ஓங்கு கமலத்தலரயன் சென்னியென்னும்,
முடைக்கலத் தூண் முன் அரனுக்கு நீக்கியை, ஆழிசங்கம்
படைக்கலம் ஏந்தியை வெண்ணெய்க்கு அன்றாய்ச்சி வன் தாம்புகளால்
புடைக் கலந்தானை, எம்மானை என் சொல்லிப் புலம்புவனே?

86

adaikkalatu Ongu kamalattalar ayan chenni ennum,
mudaikkalattu ooN mun aranukku neekkiyai, aazhi cangkam
padaikkalam Entiyai veNNeikku anRu aaycchi vantAmbukaLaal
pudaikka alantAnai, emmAnai en cholli pulambuvanE?

புலம்பும் கனகுரல் போழ்வாய அன்றிலும், பூங்கழிபாய்ந்து
அலம்பும் கனகுரல் சூழ்திரை ஆழியும், ஆங்கவைநின்
வலம்புள்ளது நலம் பாடுமிது குற்றமாக வையம்
சிலம்பும் படி செய்வதே, திருமால் இத் திருவினையே?

87

pulambum ganakural pOzhvAya anRilum, pUngazhi pAyntu
alambum ganakural sUzhtirai aazhiyum, aangavai nin
valambuLLatu nalam pAdum itu kuRRamAga vaiyam
silambumpadi seyvatE, tirumAl ittiruvinaiyE?

திருமால் உருவொக்கும் மேரு, அம்மேருவில் செஞ்சுடரோன்
திருமால் திருக்கைத் திருச்சக்கரமொக்கும், அன்னகண்டும்
திருமால் உருவோடு அவன் சின்னமே பிதற்று நிற்பதோர்
திருமால் தலைக்கொண்ட நங்கட்கு, எங்கேவரும் தீவினையே?

88

tirumAl uruvokkum mEru, am mEruvil cenchudarOn
tirumAl tirukkai tirucchakkaram okkum, annakaNdum

tirumAl uruvOdu avan chinnaME pitaRRaa niRpatu Or

tirumAl talaikkoNda nangatku, engE varum teevinaiyE?

தீவினைகட்கு அரு நஞ்சை, நல்வினைக்கு இன்னமுதை,

பூவினை மேவிய தேவி மனாளை, புன்மையெள்காது

ஆவினை மேய்க்கும் வல்லாயனை அன்றுலகு ஈரடியால்

தாவின ஏற்றை எம்மானை எஞ்ஞான்று தலைப்பெய்வனே?

89

teevinaikatku aru nanjai nalvinaikku innamudai,

poovinai mEviya dEvi maNaaLanai, punmai eLgAtu

aavinai mEykkum val Ayanai anRu ulaku eeradiyAl

tAvina ERRai emmAnai ejn~AnRu talaippeyvanE?

தலைப்பெய்து யானுன் திருவடி குடும் தகைமையினால்,

நிலைப்பெய்த ஆக்கைக்கு நோற்ற இம்மாயமும், மாயம்செவ்வே

நிலைப்பெய்திலாத நிலைமையும் காண்தோறு அசுரர்குழாம்

தொலைப்பெய்த நேமியெந்தாய், தொல்லையுழி சுருங்கலதே.

90

talaippeytu yAn un tiruvadi choodum takaimaiyinAl,

nilaipeita aakkaikku nORRa im mAyamum, mAyam sevvE

nilaippeytilAta nilaimaiyum kaaNdORu asurar kuzhAm

tolaippeyta nEmi entAy, tollai Uzhi surungalatE.

melkote sampathkumaran with vairamudi

சுருங்குறி வெண்ணெய் தொடுவுண்ட கள்வனை, வையமுற்றும்
ஒருங்குற உண்ட பெருவயிற்றாளனை, மாவலிமாட்டு
இருங்குறளாகி இசையவோர் முவடி வேண்டிச்சென்ற
பெருங்கிறியானை அல்லால், அடியேன் நெஞ்சம் பேணலதே.

91

churunguRi veNNei toduvuNda kaLvanai, vaiyamuRRum
orungura uNda peruvayiRRaaLanai, mAvalimAttu
irungkuRaL aagi isaiya Or mUvadi vENdi cenRa
perunkiRiyAnai allAl, adiyEn nencham pENalatE.

பேணலம் இல்லா அரக்கர் முந்தீர பெரும்பதிவாய்,
நீணாகர் நீளெரி வைத்தருளாயென்று, நின்னைவிண்ணோர்
தாணிலந்தோய்ந்து தொழுவர் நின்முர்த்தி பல்கூற்றிலொன்று
காணலுமாங்கொல் என்றே, வைகல் மாலையும் காலையுமே.

92

pEN nalam illA arakkar munneera perum pativAy,
neeNnagar neeLeri vaittu aruLaay enRu, ninnai viNNOr
tAL nilam tOyndu tozhuvar nin moorti palkURRil onRu
kaaNalumAm kol enRE, vaigal mAlaiyum kAlaiyumE.

காலை வெய்யோற்கு முன்னோட்டுக் கொடுத்த கங்குல் குறும்பர்
மாலை வெய்யோன் பட வையகம் பாவுவர், அன்னகண்டும்

காலை நன்னூனத்துறை படிந்தாடிக் கண்போது செய்து

மாலை நன்னூவில் கொள்ளார், நினையாரவன் மைப்படியே.

93

kAlai veyyORku mun Ottukkodutta kangul kuRumbar

mAlai veyyOn pada vaiyagam pAvuvar, anna kaNDum

kAlai nal jn~AnattuRai padintAdik kaNpOdu, ceithu

mAlai nal nAvil koLLaar, ninai yAr avan maippadiyE.

மைப்படி மேனியும் செந்தாமரைக்கண்ணும் வைதிகரே,

மெய்ப்படியால் உன் திருவடி சூடும் தகைமையினார்,

எப்படி ஊராமலைக்கக் குருட்டாமலைக்கும் என்னும்

அப்படி யானும் சொன்னேன் அடியேன் மற்று யாதென்பனே?

94

maippadi mEniyum sentAmaraik kaNNum vaidigarE,

meypadiyal un tiruvadi sUdum tagaimaiyinAr,

eppadi Ur aamilaikkak kuruttA milaikkum ennum

appadi yAnum chonnEn, adiyEn maRRu yAtu enbanE?

யாதானும் ஓராக்கையில் புக்கு, அங்காப்புண்டும் ஆப்பவிழ்ந்தும்

முதாவியில் தடுமாறும் உயிர் முன்னமே, அதனால்

யாதானும் பற்றி நீங்கும் விரதத்தை நல்வீடு செய்யும்

மாதாவினைப் பிதுவை, திருமாலை வணங்குவனே.

95

yAtAnum Or Akkaiyil pukku, angu aappuNdum aappavizhdum

mUtAviyil tadumARum uyir munnamE, adanAl

yAtAnum paRRi neengum viratattai na lvedu ceyyum

mAtAvinaip pituvai, tirumAlai vaNanguvanE.

வணங்கும் துறைகள் பலபல ஆக்கி, மதிவிகற்பால்

பிணங்கும் சமயம் பலபல ஆக்கி, அவையவைதோறு

அணங்கும் பலபல ஆக்கி நின்முர்த்தி பரப்பிவைத்தாய்

இணங்கு நின்னோரை இல்லாய், நின்கண் வேட்கை எழுவிப்பனே. 96

vaNangum tuRaigaL palapala aakki, mati vikaRpAl

piNangum camayam palapala aakki, avaiyavaitOru

aNangum palapala aakki nin moortthi parappi vaittAy

iNangu ninnOrai illAy, ninkaN vEtikai ezhuviplanE.

எழுவதும் மீண்டே படுவதும் பட்டு, எனை ஊழிகள் போய்க்

கழிவதும் கண்டு கண்டு எள்கலல்லால், இமையோர்கள் குழாம்

தொழுவதும் சூழ்வதும் செய் தொல்லைமலைக் கண்ணூரக் கண்டு

கழிவதோர் காதலுற்றார்க்கும், உண்டோ கண்கள் துஞ்சுதலே? 97

ezhuvatum meeNdE paduvatum pattu, enai UzhigaL pOy

kazhivatum kaNdu kaNdu eLkalallAl, imaiyOrkaL kuzhAm

tozhuvatum sUzhvatum cey tollai maalai kaNNaarak kaNdu

kazhivatOr kAthal uRRaarkkum, uNdO kaNkaL tunchutalE?

துஞ்சா முனிவரும் அல்லாதவரும் தொடரநின்ற,
எஞ்சாப் பிறவி இடர்கடிவான், இமையோர் தமக்கும்
தன்சார்விலாத தனிப்பெரு முர்த்தி தன் மாயம்செவ்வே
நெஞ்சால் நினைப்பறிதால், வெண்ணெயுண் என்னும் ஈனச்சொல்லே. 98

tunchA munivarum allAtavarum todara ninRa,
enjAp piRavi idar kadivAn, imaiyOr tamakkum
tan cArvilAta tanipperu moortthi tan mAyam chevve
nenchAl ninaipparitAl, veNNey ooN ennum eenac chollE.

ஈனச்சொல்லாயினும் ஆக, எறிதிரை வையம் முற்றும்
ஏனத்து உருவாய் இடந்தபிரான், இருங் கற்பகம்சேர்
வானத்தவர்க்கும் அல்லாதவர்க்கும் மற்றெல்லாயவர்க்கும்
ஞானப் பிராணை அல்லால் இல்லை நான் கண்ட நல்லதுவே. 99

eenac chollAyinum aaga, eRi tirai vaiyam muRRum
Enattu urvAy idanta pirAan, irungkaRpakam cEr
vAnattavarkkum allAtavarkkum maRRellAyavarkkum
jn~Ap pirAnai allAl illai nAn kaNda nalladuvE.

நல்லார் நவில் குருகூர் நகரான், திருமால் திருப்பேர்
வல்லார் அடிக்கண்ணி குடிய மாறன் விண்ணப்பம் செய்த
சொல்லார் தொடையல் இந்நூறும் வல்லார் அழுந்தார் பிறப்பாம்
பொல்லா அருவினை மாயவன் சேற்று அள்ளல் பொய்நிலத்தே 100

nallAr navil kuruhoor nagarAan, tirumAl tiruppEr
vallAar adikkaNNi soodiya mARan viNNappam seydhA
sollAr todaiyal innooRum vallAr azhunthAr piRappAm
pollA aruvinaI mAyA van chERRu aLLal poinnilattE.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
nammAzhvaar tiruvadigaLE SaraNam

complete list of sundarasimham-ahobilavalli eBooks

Sundara simham - ahobila mutt

श्री:

SUNDARASIMHAM SERIES OF EBOOKS

(<http://www.sundarasimham.org/e-books.htm>)

(The titles below are hyper-linked to individual eBooks. If the pointer is placed over the text and clicked, you can access the titles online)

eBook #	Title	eBook #	Title
<u>1</u>	<u>SrI Stuti</u>	<u>17</u>	<u>Vegasethu stOtram</u>
<u>2</u>	<u>BhU Stuti</u>	<u>18</u>	<u>Panniru nAmam</u>
<u>3</u>	<u>Godha Stuti</u>	<u>19</u>	<u>RAmAnujar Chronology</u>
<u>4</u>	<u>HayagrIva Stotram</u>	<u>20</u>	<u>Charama Surukku</u>
<u>5</u>	<u>Raghuveera Gadyam</u>	<u>21</u>	<u>AahAra Niyamam</u>
<u>6</u>	<u>ParamArta Stuti</u>	<u>22</u>	<u>Gopala Vimsati</u>
<u>7</u>	<u>Sudarshana Ashtakam</u>	<u>23</u>	<u>Navamani MAlai</u>
<u>8</u>	<u>kAmAsikAshtakam</u>	<u>24</u>	<u>Thirumanthira Churukku</u>
<u>9</u>	<u>AshtabhujAshtakam</u>	<u>25</u>	<u>Paduka Sahasram</u>
<u>10</u>	<u>Garuda Dandakam</u>	<u>26</u>	<u>Amruta Ranjani</u>
<u>11</u>	<u>Thirucchinna mAlai</u>	<u>27</u>	<u>PradAna Satakam</u>
<u>12</u>	<u>Arutta Panchakam</u>	<u>28</u>	<u>DevarAjAshtakam</u>
<u>13</u>	<u>Dvaya Churukku</u>	<u>29</u>	<u>HayagrIva Panjaram</u>
<u>14</u>	<u>VairAgya Panchakam</u>	<u>30</u>	<u>GeetArtha Sangraham</u>
<u>15</u>	<u>DasAvatAra sLOkam</u>	<u>31</u>	<u>Adaikala Patthu</u>
<u>16</u>	<u>DayA satakam</u>	<u>32</u>	<u>Azhagiyaingar Thaniyans</u>

eBook # Title

[33](#) [Paramatha Bhangam](#)

[34](#) [Prabhanda SAram](#)

[35](#) [Nrusimha PanchAmrutham](#)

[36](#) [Vaishnava Dinasari](#)

[37](#) [Mey Viratha Manmiyam](#)

[38](#) [Guna Ratna kOsam](#)

[39](#) [Abheeti Stavam](#)

[40](#) [Mummani KOvai](#)

[41](#) [Sandhya Devathaas](#)

[42](#) [Injimedu Azhagiya Singar](#)

[43](#) [43rd Pattam Jeer](#)

[44](#) [44th Pattam Jeer](#)

[45](#) [Prakrutam Azhagiya Singar](#)

[46](#) [Rig UpAkarma](#)

[47](#) [Yajur UpAkarma](#)

[48](#) [SAma UpAkarma](#)

[49](#) [Stotra Ratnam](#)

[50](#) [Amruta svAdini](#)

[51](#) [AdhikAra Sangraham](#)

[52](#) [Thirumanjana Kattiyam](#)

[53](#) [SrI Stavam](#)

eBook # Title

[54](#) [NacchiAr Thirumozhi](#)

[55](#) [Pillayandhadhi](#)

[56](#) [Chitra DesikIyam](#)

[57](#) [SaraNAgati Deepika](#)

[58](#) [Paramapada Sopanam](#)

[59](#) [Sri Bhashyam Vol1](#)

[60](#) [Sri Bhashyam Vol2](#)

[61](#) [Vaikuntha Stavam](#)

[62](#) [Thiruppavai](#)

[63](#) [Tattva Padhavee](#)

[64](#) [Agaramanimaala Stotram](#)

[65](#) [Mangalya Stavam](#)

[66](#) [HayagrIva SahasranAmam](#)

[67](#) [Narasimha AvatAram](#)

[68](#) [Rahasya Navaneetham](#)

[69](#) [Rahasya Padavee](#)

[70](#) [Thiruppalliyezhuchchi](#)

[71](#) [SaranAgathi \(Tamil\)](#)

[72](#) [Dehaleesa Stuti](#)

[73](#) [Purusha SUktham](#)

[74](#) [Desika Darsanam](#)

eBook #	Title	eBook #	Title
<u>75</u>	<u>Bhagavad dyAna sopanam</u>	<u>95</u>	<u>Sri Venkatesha Ashtottaram (Brahmanda Puranam)</u>
<u>76</u>	<u>SubhAshita Neevi</u>	<u>96</u>	<u>Sri Venkatesha Ashtottaram (Varaha Puranam)</u>
<u>77</u>	<u>NaimisAranyam</u>	<u>97</u>	<u>Famous Five</u>
<u>78</u>	<u>AparyAptAmrutha sopanam</u>	<u>98</u>	<u>Arithmetic and Almighty</u>
<u>79</u>	<u>A Day in Sri Matam</u>	<u>99</u>	<u>Peerless Preceptor</u>
<u>80</u>	<u>ThiruppallANDu</u>	<u>100</u>	<u>SrI Lakshmi Sahasram</u>
<u>81</u>	<u>Thiruvellur</u>	<u>101</u>	<u>Sri Venkatesha Sahasram</u>
<u>82</u>	<u>Vedams and upanishads</u>	<u>102</u>	<u>Paduka Sahasra Yantrams</u>
<u>83</u>	<u>Thiruviruththam</u>	<u>103</u>	<u>ThirunedunthanDakam</u>
<u>84</u>	<u>ThiruvAsiriyam</u>	<u>104</u>	<u>ThirukkurunthanDakam</u>
<u>85</u>	<u>Periya thiruvandhadhi</u>	<u>105</u>	<u>ThiruvezhukURRirukkai</u>
<u>86</u>	<u>Thiruvaimozhi</u>	<u>106</u>	<u>Manthra Pushpam</u>
<u>87</u>	<u>Desika Sahasranaamam</u>	<u>107</u>	<u>Virodha ParihAram</u>
<u>88</u>	<u>Satha DUshani</u>	<u>108</u>	<u>Oppiliappan vaibhavam</u>
<u>89</u>	<u>Tattva Muktha kalApam</u>		
<u>90</u>	<u>Chillarai Rahasyam</u>		
<u>91</u>	<u>Srimad RahasaTrayaSAram</u>		
<u>92</u>	<u>Fabulous Four</u>		
<u>93</u>	<u>Sudarashana Vaibhavam</u>		
<u>94</u>	<u>Sri Venkatesha Sooktis</u>		

ahObilavalli - Chenchulakshmi thAyAr - ahobilam

श्री:

AHOBILAVALLI SERIES OF EBOOKS

(<http://www.ahobilavalli.org/ebooks.htm>)

(The titles below are hyper-linked to individual eBooks. If the pointer is placed over the text and clicked, you can access the titles online)

eBook #	Title	eBook #	Title
<u>1</u>	<u>DanurmAsa ArAdanam</u>	<u>17</u>	<u>Thiruvellarai</u>
<u>2</u>	<u>SALagrama ArAdanam</u>	<u>18</u>	<u>Achyutha Satakam</u>
<u>3</u>	<u>Mukunda MAIA</u>	<u>19</u>	<u>Sundara kANDam</u>
<u>4</u>	<u>VAsantika parinayam</u>	<u>20</u>	<u>RanganAtha Mahimai Vol 1</u>
<u>5</u>	<u>SampradAya parisuddhi</u>	<u>21</u>	<u>RanganAtha Mahimai Vol 2</u>
<u>6</u>	<u>ThiruppAvai</u>	<u>22</u>	<u>RanganAtha Mahimai Vol 3</u>
<u>7</u>	<u>YatirAja Saptati</u>	<u>23</u>	<u>RanganAtha mahimai Vol 4</u>
<u>8</u>	<u>AthimAnusha Stavam</u>	<u>24</u>	<u>Thiru Vaikunta Vinnagaram</u>
<u>9</u>	<u>Anjali Vaibhavam</u>	<u>25</u>	<u>Thiru ThevanAr Thogai</u>
<u>10</u>	<u>ThiruvellakuLam</u>	<u>26</u>	<u>Thiru Semponsei Koil</u>
<u>11</u>	<u>DevanAyaka Pancasat</u>	<u>27</u>	<u>Thiru Arimeya Vinnagaram</u>
<u>12</u>	<u>NyAsa Dasakam</u>	<u>28</u>	<u>Ramanusar nURRandhAdhi</u>
<u>13</u>	<u>NyAsa Tilakam</u>	<u>29</u>	<u>VishnuSahasranAmam Vol1</u>
<u>14</u>	<u>NyAsa Vimsati</u>	<u>30</u>	<u>VishnuSahasranAmam Vol2</u>
<u>15</u>	<u>PeirazhwAr krishnAnubavam</u>	<u>31</u>	<u>VishnuSahasranAmam Vol3</u>
<u>16</u>	<u>AmalanAthipirAn</u>	<u>32</u>	<u>VishnuSahasranAmam Vol4</u>

eBook # Title

<u>33</u>	<u>VishnuSahasranAmam Vol5</u>
<u>34</u>	<u>VaradarAja Pancasat</u>
<u>35</u>	<u>Vishnu SUktham</u>
<u>36</u>	<u>ThirutheRRiambalam</u>
<u>37</u>	<u>Varaha Puranam</u>
<u>38</u>	<u>Vasudeva PunyahavAcanam</u>
<u>39</u>	<u>Samaveda PunyahavAcanam</u>
<u>40</u>	<u>Brahmotsavam</u>
<u>41</u>	<u>Homa Havis and Yajna</u>
<u>42</u>	<u>Raghava YadavIyam</u>
<u>43</u>	<u>Yadavabhyudayam</u>
<u>44</u>	<u>Lakshminarayana Hrdayam</u>
<u>45</u>	<u>RAmAshtaka Kritis</u>
<u>46</u>	<u>HanUmath vaibhavam</u>
<u>47</u>	<u>Manasa Aradanam slokam</u>
<u>48</u>	<u>Ekadashi & other vrtams</u>
<u>49</u>	<u>Mahalakshmi Kritis</u>
<u>50</u>	<u>Ahobila Divya Desam</u>
<u>51</u>	<u>VaradarAja panchakam</u>
<u>52</u>	<u>SadAchAryAs</u>
<u>53</u>	<u>Bhagavan nAma sahasram - 1</u>

eBook # Title

<u>54</u>	<u>Bhagavan nAma sahasram - 2</u>
<u>55</u>	<u>Bhagavan nAma sahasram - 3</u>
<u>56</u>	<u>Apamarjana Stotram</u>
<u>57</u>	<u>PerumAL Thirumozhi</u>
<u>58</u>	<u>Jitante Stotram - Vol 1</u>
<u>59</u>	<u>Jitante Stotram - Vol 2</u>
<u>60</u>	<u>Jitante Stotram - Vol 3</u>
<u>61</u>	<u>Jitante Stotram - Vol 4</u>
<u>62</u>	<u>Sri Varadaraja stavam</u>
<u>63</u>	<u>Acharya Panchasat</u>
<u>64</u>	<u>Bhagavan Gunaratnasatakam</u>
<u>65</u>	<u>Garuda Panchasat</u>
<u>66</u>	<u>Rangaraja Stavam</u>
<u>67</u>	<u>Tattva Nirnayam</u>
<u>68</u>	<u>Sundarabahu Stavam</u>
<u>69</u>	<u>Vaibhava PrAkAshika</u>
<u>70</u>	<u>Komala Dandakam</u>
<u>71</u>	<u>ThiruppullAni</u>

MORE TITLES COMING SOON

